

תשורה

משמחת הנישואין של
חיים דוד נטע וחנה שי' רחמים
כ"ב כסלו תשפ"א

ויהי קמ"א
אלהינו
אשר

יחי אדוננו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד

פתח דבר

אנו מודים לה' על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו למזל טוב בשעה טובה ומוצלחת, היום יום שלישי כ"ב כסלו - חודש הגאולה - ה'תשפ"א.

התודה והברכה מובעת בזה לידידנו ומכירינו שיחיו אשר הואילו לשמוח איתנו יחדיו ביום שמחת לבבנו, ולברכנו בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות.

בשמחה ובטוב לבב ולאות תודה והוקרה, הננו מכבדים בזה את כל הנוטלים חלק בשמחתנו מקרוב ומרחוק במזכרת המוגשת בזה - כפי המנהג ההולך ומתפשט - על יסוד התשורה שחולקה בנישואי כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח ולהבחל"ח הרבנית הצדקנית נ"ע.

תשורה זו כוללת:

א. הגהות כ"ק אד"ש מה"מ על שיחות קודש בפרסום ראשון. ההגהות מתפרסמות כאן לראשונה באדיבות הרה"ח ר' שניאור זלמן י"י שיח' חאנין. כמו כן מתפרסמת כאן לראשונה הגהה מיוחדת במינה על ידיעה שפורסמה בבטאון 'המאור'.

ב. מכתב כ"ק אד"ש מה"מ עם הוספה בכתב יד קודש. המכתב נדפס ב'אגרות קודש', ומילומו נדפס כאן לראשונה.

ג. יומני בית חיינו מחודשי כסלו תשל"ט ותשמ"ב. היומנים מלאים בפרטים מיוחדים וראשוניים ומתפרסמים כאן לראשונה באדיבות 'המכון להפצת תורתו של משיח'.

ד. תמונות בפרסום ראשון ממעמד 'סאטעלייט' - "חנוכה ליוו" כ"ח כסלו תש"נ, באדיבות מערכת "Rebbe Drive".

ה. סקירה מקיפה ומרתקת על דרישת ועידוד הרבי אודות ייסוד "בתי חב"ד" בכל מקום ומקום בשנים תשמ"ו-מ"ז. סקירה זו נדפסת כאן בקשר ל'דיסק' התשורה המצורף - ובו וידאו מהתוועדות זאת חנוכה תשמ"ו (בה דיבר הרבי אודות הקמת "בתי חב"ד") מתורגם ללה"ק ע"י

מערכת 'פארבריינגען עם הרב'.

ו. דברי ימי חייו של הרה"ת הרב חיים דוד נטע וויכנין ע"ה - שעל שמו נקרא החתן. מספר מכתבים ומסמכים מדברי ימי חייו נדפסים כאן באדיבות המשפחה, ותודתנו נתונה להם על כך.

בהמשך לכך, הובאו מספר הגהות בכתב יד קדשו של כ"ק אד"ש מה"מ על כתבותיו של ר' חיים דוד נטע, והם מתפרסמים כאן לראשונה.

הא-ל הטוב הוא יתברך, יברך את כבודו ואת אנשי ביתו יחיו בתוך כלל אהב"י בברכות מאל"פ מנפש ועד בשר, ובמיוחד בברכה העיקרית - שנזכה תיכף ומיד ממש ללכת משמחה זו לשמחה העיקרית "שמחת עולם על ראשם", בהתגלותו המיידית של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממ"ש. ונכריז לפניו:

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד!

מוקיריהם ומכבדיהם

לירז ושרית בניסטי

רמי ופזית פסיה רחמים

כ"ב כסלו תהא שנת פלאות אראנו

כפר חב"ד, ארץ הקודש

הגהות בפרסום ראשון

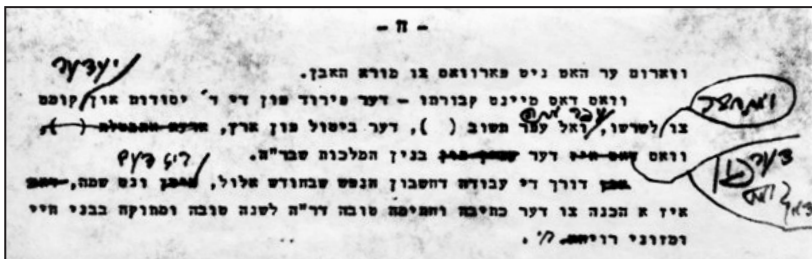
הגהות כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח על שיחותיו בכתב יד קדשו. ההגהות מתפרסמות כאן לראשונה באדיבות הרה"ח ר' זלמן שי חאנין - חבר וראש ז'עד להפצת שיחות'. לצד צילומי כתב יד הקודש נערכו פיענוחי ההגהות.

הגהה א' - משיחת ש"פ ראה, מבה"ח אלול, תשי"ד. נדפס בלקוטי שיחות ח"ב עמ' 384

וואס דאס מיינט קבורתו - דער פירוד פון די ד' יסודות און יעדער קומט צו ומתחבר לשרשו, עפר אתה ואל עפר תשוב, דער ביטול פון ארץ, ארעא-אתבטלה וואס דאס איז דערפון קומט דאן דער ענין פון בנין המלכות שבראש השנה.

און דורך דער עבודה פון חשבון הנפש אין חודש אלול, ביז דעם ונס שמה, דאס איז א הכנה צו דער כתיבה וחתימה טובה דראש השנה לשנה טובה ומתוקה בבני חיי ומזוני ריחהחי.

- II -

הגהה ב' - ציונים ומראי מקום לליקוט ש"פ תצא, נדפס בלקוטי שיחות ח"ב עמ' 384 ואילך.

(א) הלי ברכות פי"א ה"ד.

(ב) הלי ח.

(ג) סי' י"ד.

(ד) שיחת ח"י אלול תש"ה, לקוט כה.

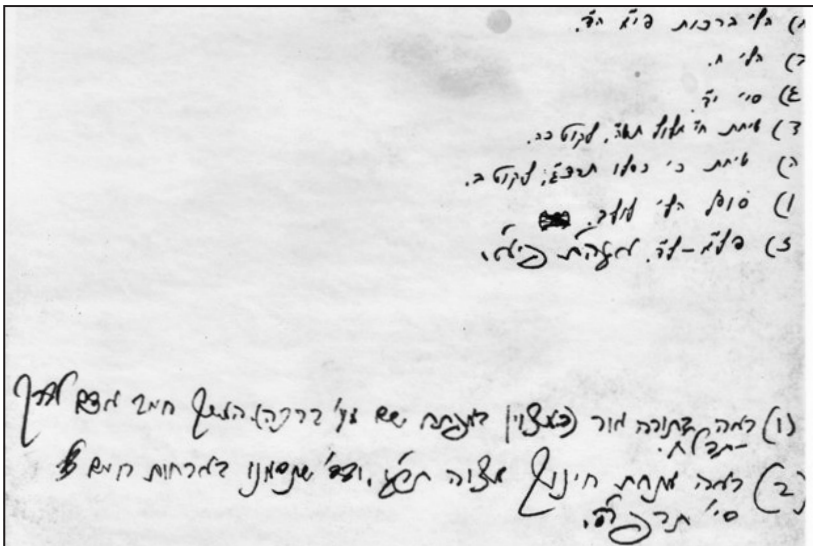
(ה) שיחת כ' כסלו תרצ"ג, לקוט ב.

(ו) סוף הלי לולב.

(ז) פל"א - ל"ד. אגה"ת פי"א.

(1) ראה בתורה אור (כמצוין במפתח שם מע' ברכה). המשך חייב אדם לברך - תרל"ח.

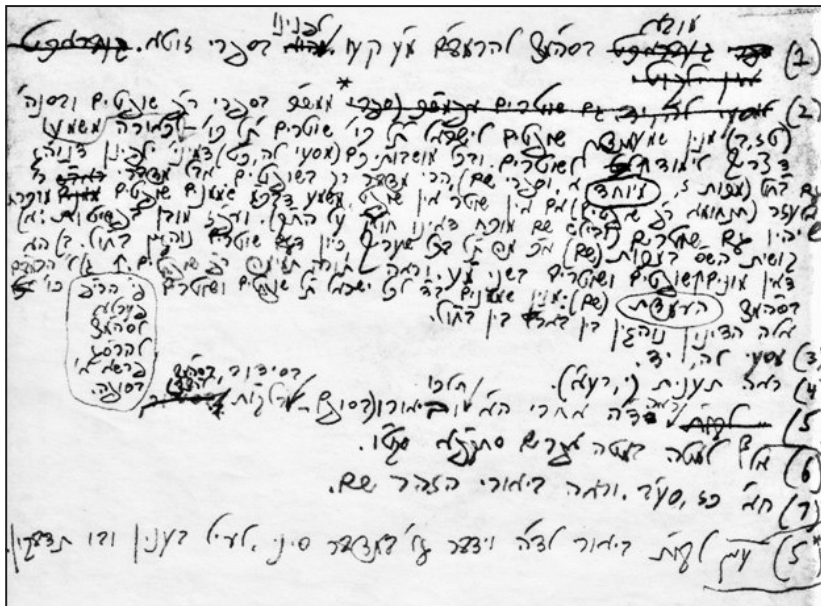
(2) ראה מנחת חינוך מצוה תר"ג, ובמ' שנשמנו בארחות חיים סי' תרפ"ה.

הגהה ג' - ציונים ומראי מקום לליקוט ש"פ שופטים, נדפס בלקוטי שיחות ח"ב עמ' 380 ואילך.

(1) ספרי געבראכט מובא בסהמ"צ להרמב"ם מ"ע קעו, לפנינו הוא בספרי זוטא. געבראכט אין ילקוט.

(2) למסעי לה, יד. גם שוטרם עפמש"כ (ספרי ממש"כ בספרי ר"פ שופטים ובסנה' טז, ב) מנין שמעמידין שופטים לישראל תל' כו' שוטרם כו' - משמע לכאורה דצריך לימוד מיוחד לכל לשוטרם. ובכל מושבותיכם (מסעי לה, כט) דמיני' ילפינן דנוהג גם בחו"ל (מכות ז, א, וספרי שם), הרי מדבר רק בשופטים. אבל מדברי ראב"ש ר' אלעזר (תנחומא ר"פ שופטים) אם אין שוטר אין שופט, משמע דבכ"מ שממנים שופטים ממנים מוכרח שיהיו גם שוטרם (וביל"ש שם מוכח דאינו חולק על הת"ק). ועפ"ז מובן בפשיטות: (א) קושית הש"ס במכות (שם) א"כ מה ת"ל בכל שערך, כיון דגם שוטרם נוהגים בחו"ל. (ב) הא דאין מונים העמדת שופטים ושוטרם בשני מ"ע. וראה תורה תמימה ר"פ שופטים. פי' הרי"פ פערלא לסהמ"צ להרס"ג פרשא א' בסופה. ג) לשון הרמב"ם בסהמ"צ (שם): מנין שממנים ב"ד לכל ישראל ת"ל שופטים ושוטרם כו' וכל אלה הדינין נוהגין בין בארץ בין בחו"ל.

- (3) מסעי לה, יד.
- (4) ראה תענית (י, רע"א).
- (5) לקו"ת ראה בד"ה אחרי הא' תלכו, ביאורו (בסופם - בסידור, בסהמ"צ להצ"צ) בלקו"ת) בסידור
- (6) אלף למטה במטה אפרים סתקפ"א
- (7) ח"א כז, סע"ב. וראה ביאורי הזהר שם.
- (5*) עיין לקו"ת ביאור לד"ה וידבר גו' במדבר סיני, לעיל בענין ובו תדבקון.

הגהה ד' - ציונים ומראי מקום לליקוט ש"פ תבוא, נדפס בלקוטי שיחות ח"ב עמ' 390 ואילך.

(א) מו"ק ט, ב.

(ב) ברכות ס, ב.

~~אלף לה~~

(2) ברכות ס, ב.

(4) שיעור כ"א.

(3) כיון ד' איך פ' ד' ר"ל. פ' ד' בסוף פ' ד' כ"א.

(ה) גבות י, א.

(1) גס' צדוקה גבוהה גמ' ס' אהר"ל.

(5) בעל הציונים דברים ל"ו. וראה לעיל ס"ה.

(ח) כ"ה פ' ד' איך פ' ד' ר"ל. פ' ד' בסוף פ' ד' כ"א.

(א) א"ה ד-ח שיעור התקנות קונ"ס ה' אלף אהר"ל.

וה"ה איך פ' ד' איך פ' ד' ר"ל. פ' ד' בסוף פ' ד' כ"א.

3 **כ"א**

1) ת"ת אהר"ל כ"ה פ' ד' ר"ל. פ' ד' בסוף פ' ד' כ"א.

2) כ"ה פ' ד' ר"ל. פ' ד' בסוף פ' ד' כ"א.

3) אהר"ל כ"ה פ' ד' ר"ל. פ' ד' בסוף פ' ד' כ"א.

- (ג) תענית כא, א.
- (ד) פרי עץ חיים שער ר"ב פ"א. שער הפסוקים שמות כא, יג.
- (ה) מכות י, א.
- (ו) בס' ערוגת הבושם בשם ס' אמרכל.
- (ז) בעל הטורים דברים ל, ו. וראה אגה"ק ס"ד.
- (ח) פרי עת חיים שער ר"ה פ"א. שער הפסוקים שה"ש ו, ג.
- (* מ"מ ד - ח נעתקו מהקדמת קונט' ח"י אלול תשי"א. שם בהקונטרס עה"פ את ללבך ואת לבב, מובא ענין התשובה, ועה"פ אני לדודי מובא ענין קו העבודה, תפלה.
- כ"ק אד"ש מחק את המילה "שם [בהקונט']" והוסיף בכת"י"ק:
- גם כאן צ"ל כמוש"כ
- 1 תנחומא ר"פ תבוא, רש"י תבוא, כו, טז.
- 2 דברים כו, יא. ובדרז"ל עה"פ. וע"פ מש"כ ברמב"ם הל' מע"ש פי"א הט"ו בסופה, מובן שצריך לשמח גם א להיות: שמחתי ושימחתי (גם אחרים) בו.
- 3 מגילה לא, ב. ומש"כ בתוס' - עיי"ש בחדא"ג מהרש"א).

הגהה נדירה ומיוחדת על ידיעה ב'המאור'

בטאון 'המאור' שיצא לאור בארה"ב זכה שכ"ק אד"ש מה"מ הגיה במיוחד עבורו שיחות קודש רבות. לפנינו הגהות בכתבי יד קודש על חלק מידיעה שפורסמה בבטאון בקשר ליי"ט כסלו תש"כ.

חגיגת י"ט כסלו בליובאוויטש דניו יארק

זה כבר יותר משלש יובלות, מאה וששים שנה, אשר אלפי חסידי חב"ד בכל רחבי תבל חוגגים ברוב פאר את חג הגאולה יו"ד טי"ת כסלו, יום גאולת אדמו"ר הזקן בעל התניא ושו"ע, שנגאל ממאסרו הקשה. י"ט כסלו, הוא גם

יום ההילולא של רבו מורנו הרב המגיד ממעזריטש נ"ע.

מאסרו של אדמו"ר הזקן הי' עבור שהפיץ את תורת החסידות, תורת רבותיו המגיד ממעזריטש והבעש"ט. חמישים ושלושה ימים ישב אדמו"ר הזקן במאסר (ידוע אצל חסידי חב"ד אשר נ"ג ימים אלו הם כנגד נ"ג פרקים שבתנ"א) ובבוא יום הבהיר, יום בשורה), יו"ד טי"ת כסלו, נגאל רבינו ממאסרו, ואתו עמו גם תורת החסידות.

אצל חסידי חב"ד מכונה יום זה בשם "חג החגים" ובשם "ראש השנה לחסידות". בכל מרחבי תבל מתועדים החסידים ביום זה, להתחזק בלימוד התורה ובקיום המצות כפי שהם מוארים בתורת החסידות, ולהפיץ את מעינות תורת החסידות חוצה.

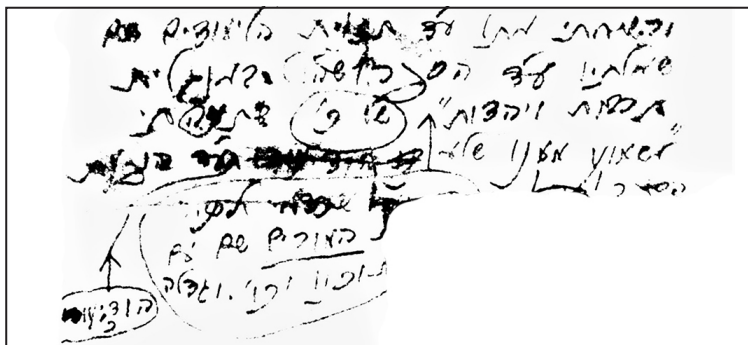
השנה, שנת המאתים להילולא של הבעש"ט (יום ראשון דחג השבועות תק"כ) מייסד תורת החסידות, חגגו חסידי חב"ד את יום חג הגאולה הזה תורת החסידות, ביתר שאת וביתר עז, בקשר למלאת המאתים שנה להבעש"ט, - באה"ק ובכל מרחבי תבל.

החגיגה הראשית היתה בברוקלין וכו' ביום א' פ' וישב, י"ט כסלו אור ליום כ' כסלו, התאספו מאות ואלפים בהם רבנים, ראשי-ישיבות, שוב"ם מלמדים וסתם יהודים בהאולם הגדול ברחוב אלבאני ע"י ראטלאנד ראט לחוג את חג הגאולה. הנאספים יושבו ועמדו צופפים ודחוקים איש לגוף רעהו והקשיבו רב קשב לכל הגה ומלה היוצאת מפי רבם ומאורם, כ"ק האדמו"ר מליובאוויטש שליט"א, שהשמיע דא"ח בשיחות ומאמרי קודש לכבוד חג הגאולה, עד סמוך לשעה הרביעית אחרי חצות הלילה.

בשעת ההתועדות נערך, כמו בכל שנה, סיום הש"ס וחלוקת הש"ס לשנה הבע"ל. כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר "הדרן", וכדרכו עמד על הקישור שבין תחלת הש"ס לסופו. "הדרן" הי' משולב בדברי נגלה וחסידות.

חוצה.

השנה, שנת המאתים להילולא של הבעש"ט (חג השבועות תק"כ) מייסד תורת החסידות, חגגו חסידי חב"ד את יום חג הגאולה, מלאת המאתים, מייסד תורת החסידות, ביתר שאת וביתר עז, בקשר למלאת המאתים, כסלו, התאספו אל אולם הגדול ברחוב אלבאני ע"י ראטלאנד ראט לחוג את חג הגאולה. הנאספים ועמדו יושבו צופפים ודחוקים איש לגוף רעהו והקשיבו רב קשב לכל הגה ומלה היוצאת מפי רבם ומאורם, כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש שליט"א, שהשמיע דא"ח בשיחות ומאמרי קודש לכבוד חג הגאולה, עד סמוך לשעה הרביעית אחרי חצות הלילה.

ב"ה, י"א ניסן, ה'תשי"ז

ברוקלין נ.י.

הווי"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ מר ש.ב. שי' המכונה דר. אולמאן

שלום וברכה!

לקראת חג המצות, זמן חירותנו, הבא עלינו ועל כל ישראל לטובה, הנני בזה להביע ברכתי לחג כשר ושמח ולחירות אמתית, חירות מדאגות בגשם ומדאגות ברוח - מכל דבר המעכב עבודת ה' בשמחה ובטוב לבב.

ולהמשיך מחירות ושמחה זו בימי כל השנה כולה.

ובפרט שעבודת השם, כמצווה עלינו בתורתנו תורת חיים, הרי היא בכל עניני האדם ובמשך כל היום וכל הלילה, וכמו שנאמר בכל דרכיך דעהו.

בברכת החג.

בנועם נודעתי, אשר ביקר איזה פעמים במוסד ת"ת בית יוסף ישיבה ליובאוויטש אשר בטורונטא, ובטח למותר לעוררו על עזר והשתדלותו בכל השייך למוסד דחינוך על טהרת הקודש זה לביסוסו ולהתפתחותו בכל המובנים וחזקה שליח (שכל אחד מישראל מחויב לקיים ציווי השי"ת גדיל תורה ויאדיר) עושה שליחותו.

לפני איזה זמן בקרני דר. י. גולדשמיט שי' - מנהל מחלקת חנוך ממלכתי דתי אשר באה"ק ת"ו. ובשיחתי אתו ע"ד תכנית הלימודים שם שאלתי ע"ד הספר של כ' שהו"ל באנגלית "תרבות ויהדות" שכדאי להכיר את המורים שם עם תוכנו וכו'. וגדלה תמיהתי לשמוע ממנו שלא הודיעו כ' ע"ד הופעת הספר!

יומן כסלו תשל"ט

יום ראשון כ"ד כסלו

אד"ש בא ב-10:15. למנחה ירד אד"ש לזאל הגדול ב-20:3. הדלקת נרות, כשניגנו "הנרות הללו" הביט אד"ש במבט חד על הנרות והקהל. לאחר סיום הקדישים הורה להמשיך השירה בתנועת חצי סיבוב בידו הק'.

נסע לביתו ב-5:15, חזר ב-6:37, מעריב כרגיל. לאחר מעריב (ניטל) נכנס ליווי לאד"ש והקרין הסרט על יהודי רוס' ובית אדמו"ר הרש"ב ועוד.

יום שני כ"ה כסלו, נר ראשון

אד"ש בא ב-10:10, קריה"ת 10:15, נתן צדקה לילד, עיין בקרה"ת בקריאה לחנוכה (פ' נשיאים) ובפ' מקץ. בכל יום מימי חנוכה קראו בס"ת של משיח.

לפני מנחה נתן צדקה למס' ילדים. אד"ש יצא לתפילה בלי הסידור. (סידור אחד נתן לחתן והשני -הרגיל- לא לקח) מ. הרליג ניגש לאד"ש ושאלו האם צריך את הסידור ואד"ש ענה שכן והביאו את הסידור. לפני הדלקת נרות ניגש יהודי גרוזיני לאד"ש ומסר לו פתק, אד"ש פתחו ועיין בזה בשעת הדלקת הנרות. בעלינו סגרו והכניסו לסידורו. (מנחה בזאל הקטן).

נסע לביתו ב-5:25, חזר 6:35, מעריב כרגיל.

יום שלישי כ"ו כסלו

אד"ש בא ב-10:03, קריה"ת 10:11, נתן צדקה לילד לפנ"ז. לאחר קרה"ת אמר לנוסעים "נסיעה טובה ושיהי' בשורות טובות וחנוכה טוב", לבנו של ע.ק. אמר שיתן לו דמי חנוכה, ונכנס לחדרו וריל"ג יצא מאד"ש ונתן לו מטבע של 5 ל"י.

מנחה בזאל הקטן, נתן צדקה למספר ילדים. לאחר מנחה אמר לנוסעים "נסיעה טובה ושיהי' בשורות טובות"

נסע לביתו 5:40 וחזר כעבור שעה לערך, מעריב 6:50.

יום רביעי ז"ך נסלו

אד"ש בא ב-10:07. ליד הכניסה לגעה"ת עמד אחד ודיבר עם אד"ש מספר מילים. קרה"ת 10:15, נתן צדקה לילד ובסיום אמר לו תודה. עיין בפ' חנוכה ופרשת מקץ.

אחר קרה"ת אמר לנשים שעמדו ליד הכניסה לגעה"ת "גוט חנוכה", בגעה"ת עמד הרב טלשבסקי ואד"ש נתן לו דמי חנוכה והוא שהה בגעה"ת כשתי דקות.

לפני מנחה נתן צדקה למספר ילדים, בפנים הזאל עמד אורח עם שני ילדיו והושיטו ידם לקבל ואד"ש נתן להם והורה להם לגשת לקופה לתת צדקה. אחר מנחה אמר לנוסעים "נסיעה טובה חנוכה שמח ושנה שמחה"

נסע לביתו ב-5:40, חזר 6:30, מעריב כרגיל.

יום חמישי כ"ח נסלו

אד"ש בא ב-9:15 ונסע למקוה כעבור חמש דקות ונתן צדקה. חזר 9:55, הדלת הראשית הייתה סגורה ואחד הבחורים פתח וברגע האחרון החזיק אותה פתוחה. אד"ש הנהן לו בראשו ואמר לו "ישר כח". בפנים עמדו נשים ואד"ש הנהן להם בראשו לשלום. קרה"ת 10:15, נתן צדקה למספר ילדים ובסיום אמר תודה. בקרה"ת עיין בקריאה לחנוכה ובפ' מקץ. אחר קרה"ת איחל לעומדים בחוץ "חנוכה שמח".

אד"ש יצא לנסוע לאוהל עם נעליים רגילות והביאו לו אותם למכונית. לפני זה נתן צדקה. נסע ב-1:15. מנחה 5:30 בזאל הגדול למטה. עמד בחזרת הש"ץ הורה לנגן "הנרות הללו", כשניגנו "על ניסוך וגו'" הורה בתנועות ראשו להגברת השירה. לאחר הקדיש האחרון הורה להמשיך לשיר ע"י תנועות חצאי סיבוב ידו הק'. מעריב מיד אחר מנחה בזאל למעלה. כשאד"ש יצא לביתו ב-6:00 החל א' מנגן "על ניסוך" ואד"ש הורה להגביר השירה בתנועות ידו.

יום שישי ערש"ק כ"ט נסלו

אד"ש בא ב-10:02, קרה"ת 10:10, נתן צדקה למספר ילדים, לפני זה עיין בפ' מקץ (אע"פ שפתח בהתחלה בפרשת נשיאים - מיד בתחילת הקריאה הפך לפ' מקץ).

מנחה 3:20 בזאל הקטן. בהדלקת נרות נפל השמש והמדליק רצה להדליקו מהנרות וכולם צעקו שלא יעשה זאת ואד"ש חיך.

נסע לביתו להדלקת נרות ב-3:50. חזר 4:20, ירד לקבלת שבת 5:30, עמד עד לאחר ברכו. ב"מזמור שירו לה' וגו'" עיין בלקוטי שיחות עד "אנא בכח" וכן באמצע "לכה דודי". הלך לביתו 9:15.

יום שבת קודש ל' כסלו, א' דר"ח

אד"ש בא ב-9:45. ירד לכל התפילה ועמד עד לאחר ברכו. עיין בהע' התמימים ואנ"ש ד-770, מנשמת וגו' עד לאחר ברכו וכן בקדושה דחזרת הש"ץ דשחרית, בברכי נפשי והקדיש ובקרה"ת עד אמצע שני. קרה"ת בס"ת של משיח ואד"ש ישב, קם להגבהת התורה וצעד מספר צעדים וכן בהגבהת הספר השני. עלה למפטיר בס"ת הקטן. קרא אד"ש ממקומו לריל"ג והודיע לו שיש התוועדות במוצש"ק. עמד בחזרת הש"ץ.

הלך לביתו 2:20, חזר 3:20, מנחה 4:00, מעריב 5:30. הורה לנגן "הנרות הללו". בסיום עמד אד"ש לצאת ומיד קפצו כמה להניח חומש ותהילים למחר, ואד"ש עצר ואח"כ המשיך לחדרו.

התוועדות מוצש"ק, ליל ב' דר"ח טבת תשל"ט

נסע לביתו מיד אחר מעריב. בהיותו ליד המכונית הורה לר' י' קרינסקי לקרוא לרב חדוקוב והמתין לו במכונית ונסעו ביחד.

ההתוועדות החלה ב-9:30, דיבר במעלת חג החנוכה, בניגון השני מחא כפיים, אמר מאמר ד"ה "ואתה ברחמיך הרבים", הורה לנגן "אני מאמין" ועוד, ר' ד. ראסקין מזג לחיים לשני בוכרים ואד"ש הורה שיתן לחיים גם לשלישי שהיה לידם.

הרש"ג ניגש לאד"ש בא' הניגונים וביקש משקה עבור ה"דינר" של הישיבה שנערך במוצש"ק פ' ויגש, אד"ש עירב מיינו לבקבוק משקה ונתן לו. החל בעצמו לנגן "ניעט ניעט" והחל למחוא כפיים חזק מאוד, הורה לפרופ' אבוחצירא לשרוק. לאחר הברכה אחרונה עורר על מבצעים והדבר דהגזירה השטותית דמיהו יהודי ועד למבצע הכי גדול של הקב"ה - מבצע הגאולה.

בצאתו מכינוס הילדים, יום ב' דר"ח טבת תשל"ט

ההתוועדות הסתיימה ב-1:30. טרם צאתו החל לנגן "כי בשמחה תצאו", ובדרך ניגש אחד ומסר דו"ח לאד"ש.

יום ראשון א' טבת, ב' דר"ח

אד"ש בא ב-10:00, קריה"ת 10:10, נתן צדקה לשלושה ילדים ובסיום אמר ישר כח. עיין בפ' הנשיאים ובפ' נח ובפ' מקץ (בקשר לרש"י שדיבר בהתוועדות דאמש).

קריה"ת בס"ת של משיח, לרביעי עלה אד"ש בס"ת הקטן. ליד הכניסה של געה"ת עמדה אישה ואד"ש אמר לה "גוט חנוכה", בגעה"ת עמד ב. אלטהויז וקיבל מאד"ש דמי חנוכה.

מסיבת סיום לקייטנות החורף ומסיבת חנוכה נערכה היום מהשעה 1:00 לילדים ומאות ילדים וילדות עם הוריהם באו ל-770, המנחה היה הת' העכט והיה מוצלח מאוד. בשעה 3:30 ירד אד"ש לתפילת מנחה וניגנו באותה שעה ניגון "ופרצת" ואד"ש הורה להגביר השיירה בתנועת חצי סיבוב בידו הק'. הורה לנגן "הנרות הללו" ומחא כפיים ב"על ניסיך", אח"כ אמר שיחה לילדים שתורגמה ע"י הרב י. העכט. הורה לנגן "הושיעה את עמך" וכן לחלק לכל ילד שתי דיימס (אחד דמי חנוכה ואחד לצדקה). הסתיים בשעה 5:00. כשאד"ש עמד לצאת ניגש יהודי ואמר לאד"ש איזה דבר מה (כנראה ביקש ברכה) ואד"ש התכופף וענה לו.

מעריב: 5:10 בזאל הקטן, הנרות והשמש בחנוכה היו באותו גובה ואד"ש הסתכל ובסוף עשה תנועה בידו ומיד שאלו ואד"ש אמר להם לסדר את השמש.

אחר מעריב: אמר לנוסע "נסיעה טובה ושיהיה בשורות טובות". לאחר מעריב נסע לביתו.

.

יומן כסלו תשמ"ב

ש"ק פ' וישב, כ"ג כסלו

תהילים בשעה 8:30. שחרית בשעה 10:30. במשך התפילה עיין כמה פעמים בהערות. בקריה"ת עיין עד שלישי. אומנם הוריד את החומש לסטנדר בתחילה וכמדומני שג"כ פתחו, ואח"כ הוריד ג"כ את הסידור והניחו מעט לצד ובסופו ההערות.

כשאומרים את המולד שם את הטלית מאחורי אוזנו בכדי לשמוע ברור את זמן המולד. במוסף כשאמרו "שמע ישראל" כבר התחיל לעודד בידו הק' על הסטנדר, ורק אחרי שהש"ץ התחיל לשיר "הוא אלוקינו" התחיל להסתכל בהערות, והורה לכולם ג"כ לנגן.

בסיום התפילה אמר "א גוט שבת" בנענוע קל בראשו הק', וכשראה את הנ"ל שנתן את המקל נענע באופן המיוחד לו (כפי הנראה) ואמר לו: "גוט שבת" יחד עם חיזוק על פניו הק'.

ההתוועדות החלה בשעה 1:30. אדמו"ר שליט"א עשה קידוש. אח"כ דיבר שהשבת היא בין י"ט כסלו לחנוכה שהוא המקשר ביניהם. ישנו ענין משותף, שענין החסידות זה ענין השמן וכן השמן שמדליקים בו את המנורה בחנוכה, ואמר שכל ענין השמן שנמצא בעולם זה בכדי שיהי' בביהמ"ק, וכן ענין היין וכו'. דיבר שנגלה זהו ענין מים, ונסתר זה ענין היין, וחסידות פנימיות התורה זה ענין השמן. במים גופא הרי ג"כ ישנם הבדלים בין באר מים חיים לבין נהרות כו'. וכן הקשר בין י"ט כסלו לחנוכה בענין הפצת המעיינות, והסביר מדוע זה נקרא מעיינות דווקא. וכן ענין החנוכה הוא להעיר את חושך הגלות, ובפרט ההוראה השנה שישנו שבת באמצע, ומשבת מתברכין כולו יומין, במילא צ"ל באופן שכל מלכתך עשוי'.

מאמר ד"ה "שלום רב לאוהבי תורתך". ההתוועדות הסתיימה 4:38. באמצע אמר הנ"ל שהביא את המקל [בכ"א כסלו שנה זו, הביא מקל של הבעש"ט לכ"ק אד"ש. המו"ל] "לחיים", וחייד אליו כ"ק אדמו"ר שליט"א. אחרי המאמר ניגש הרש"ג עם בקבוק משקה בידו, אדמו"ר שליט"א פתחו, מזג מהבקבוק לכוסו ומכוסו לבקבוק, סגר ועירבב שלוש פעמים. אח"כ מזג לכוסו ואמר "לחיים" כמה פעמים. הנ"ל אמר עוד כמה מילים, ואדמו"ר שליט"א נענע בראשו הק' להנ"ל כמה פעמים לאות הסכמה. בסיום ההתוועדות הורה לו אדמו"ר שליט"א שיכריזו על הדינר לישיבה, והנ"ל אמר לפנחס כ"ץ שיכריז.

מעריב, הבדלה. אח"כ נסע לביתו הק', שרו "ווי וואנט" והורה להגביר השירה.

יום ראשון כ"ד כסלו, ערב חנוכה

הגיע מביתו הק' בשעה 10:05. אחרי הצהריים התקיים כינוס של "צבאות ה'". אולם ביהכ"נ קושט בפלקטים, סביבונים וקישוטים למיניהם. חנוכ"ה גדולה הוקמה מעל הבימה (לאחר שהדליקה הביאו ג"כ חנוכ"ה גדולה ומוזהבת). הילדים חבשו כובעים של צבאות ה', והלכו ג"כ עם חולצות צ"ה. הגיע אחד "להטוטן" ועשה כל מיני משחקים בכדורים וצלחות לסובבים, ונסע על גלגל א' וכו'.

**אמר שישירו "עוצו
עצה ותופר" ו"אל
תירא", ואד"ש מחא
כפיים מאד חזק,
וממש הי' כל המעמד
מרגש ומרהיב עין**

בשעה 3:30 נכנס אדמו"ר שליט"א. שרו "ווי וואנט משיח נאו", ובדרכו הורה להגביר השירה. התפללו מנחה. אח"כ הסתובב כ"ק אדמו"ר שליט"א לכיוון המנורה. שרו "הנרות הללו" בליווי תזמורת של ר' אלי ליפסקער, ושפתי

אדמו"ר שליט"א נעות מעט, נראה ששר בלחש עם כולם. כשהגיע לשיר "על ניסיד" התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנענע בראשו הק', ואח"כ מחא כפיים בחוזק והסתובב לכיוון מזרח. ב"אל תירא" הורה בידו הק' על הסטנדר והפסיקה, ב"אך צדיקים" שוב הורה בידו הק' לשיר כמ"פ.

אח"כ אמרו הילדים י"ב פסוקים. כשאמרה נכדתו של הרב חמ"א חדקוב חזק את הפסוק, אמר ר' יעקב יהודה העכט שהיא כמו הסבא שלה מצד האמא (שזה י"י העכט), ואדמו"ר שליט"א חייך מעט. לפני כן ניגש ש. העכט עם החבילה של הדולרים והמטבעות, אד"ש חייך אליו והוא ניגש. אד"ש פתח את המגירה בסטנדר שיכניס את החבילה ואד"ש דיבר איתו כמה מילים ואח"כ ירד, לאחר מכן שוב עלה ואד"ש דיבר אליו, אח"כ ירד. אח"כ חייך אליו אד"ש חיוך רחב מאוד ונענע בראשו הק' אליו.

לאחר שאמרו הי"ב פסוקים אמרו הילדים ג' פעמים "יחי אדוננו מורינו ורבינו" ואח"כ שרו "ווי וואנט משיח נאו" ומחא כפיים חזק.

לאחר מכן אמר י.י. העכט שאד"ש דיבר, והריל"ג קירב את המיקרופון, אמר לו אד"ש שיגידו מעניני דיומא, וניגש ביגומינסקי ודיבר על חנוכה.

ואח"כ דיבר אד"ש שלוש שיחות, השלישית רובה ברוסית, שיחה א' דובר על צ"ה, ובוודאי שכולם נרשמו כבר, ואם לא אזי יירשמו וירשמו י' חברים, היות והם בצבא של ה' הרי יש להם את הכח של הרמטכ"ל - שזה הקב"ה - לנצח את היצר הרע.

בשיחה ב' דובר שהיות ובכל צבא ישנו ספר שבו רשומים החיילים, בוודאי כולם נרשמו בספרו של הקב"ה, והיינו אות בספר תורה, ושיקחו על עצמם להוסיף בתורה בימי החנוכה וכן בצדקה בכל יום, וביום שישי יתנו גם כן עבור שבת. אח"כ אמר שיתן ג' מטבעות, לצדקה, לדבר טוב ולדמי חנוכה, שזה כנגד ג' הענינים שיהי' בשלימות, שלימות התורה והארץ והעם, וזה מקרב את ביאת משיח צדקינו בקרוב ממש.

אמר שישירו "עוצו עצה ותופר" ו"אל תירא", ואד"ש מחא כפיים מאד חזק, וממש הי' כל המעמד מרגש ומרהיב עין.

אח"כ חילק אד"ש למדריכים ומדריכות מטבעות לילדים (לכל ילד ג' מטבעות). א' זקן ניגש לקחת מטבעות לחלק לילדים (לא הי' לו גארטל וקשר עם צעיף), ואמר לו כ"ק אד"ש משהו. שמעתי שהוא זה שצולם בעמוד השער של א' מעתוני כפ"ח עם כובע של צבאות ה', והרבי שאלו היכן הכובע.

אח"כ חילק לטנקיסטים שיתנו לכולם ג' דולרים והכריז שלא יקחו בשביל אלו שלא נמצאים כאן אלא יחזירו למזכירות, ולנשים לקח י"י העכט. אמר ללייבל שיתפללו מעריב, ולייבל רץ להביא ספל מים. אד"ש נטל ג"פ לסירוגין, והתחילו בשעה 5:22. אחרי התפילה דיבר שיחה קצרה על ג' ענינים, שלימות העם, הארץ והתורה, לקח הסיודור וניגש לרמקול שוב, והתחיל כ"ק אד"ש לשר "עוצו עצה", ובדרך הורה להגברת השירה.

נסע לביתו. שרו "עוצו עצה" והורה להגברת השירה.

כינוס ילדים, ר"ח טבת תשמ"ב

יום שני כ"ה כסלו נר א' דחנוכה

יצא לקריאת-התורה 10:15, נסע למקוה ב-11:15. חילק לילדים מטבעות לצדקה. כשהגיע למכונית ראה ילד עומד בצד, אד"ש הסתכל על הילד, נעמד וקרא לו. הילד ניגש ואד"ש נתן לו מטבע לצדקה והורה לו לגשת לשים את המטבע לצדקה. אד"ש הלך למקווה באיסטערן פארקווי (מול 770, לא כמו תמיד ביוניון).

כשחזר ב-11:40 דיבר עם בנימין במכונית, וכשיצא שוב דיבר עימו והמשיך ללכת עד המדרגות כשבנימין הלך אחריו.

לפני שאד"ש הגיע למקווה כולם ברחו מיד, כששמעו שאד"ש צריך להגיע. מהמזכירות הביאו 2 מגבות וסדין. הבלן ברוך שם על הרצפה היכן שאד"ש צריך ללכת מגבות. כשאד"ש הגיע סימן לו בראשו לשלום, ונתן לאד"ש סבון. הנ"ל התנצל ע"כ שהמים הם לאחרי שכולם טבלו ולא הספיק להחליפם, ועשה אד"ש סימן בידו שזה לא נורא. אד"ש לקח את הסבון אך לא השתמש בו.

לאחרי שגמר נתן לו אד"ש \$10 ואמר לו "א דאנק, דאס איז פאר דיר, דער מקוה איז געווען ווארעם, א שיינע און א ריינע" [תודה, זה עבורך, המקווה היה חם, יפה ונקי]. (לפני כמה שנים בא אד"ש למקוה זה, ואח"כ דיבר בהתוועדות ע"כ שאפשר להחליק וזה מסוכן וכו'. אח"כ תיקנו את הרצפה וכו', וכעת הרבי אמר כנ"ל).

מיד לאחר שאד"ש יצא, הגיעו הרבה לטבול. הבלן לא הסכים להכניס, ובסוף נתנו לו כמה עשרות דולר והסכים, וככה הגיעו עד השעה 4:00 אחה"צ. למחרת בבוקר השאירו את אותם המים בכדי שכולם יוכלו לטבול בהם.

אד"ש נסע לאוהל לערך 2:00, חזר וירד למנחה בשעה 5:25. במעלית הודיע על התוועדות (פירסמו שיתחיל ב-9:30 כפי הרגיל, כי אד"ש לא הודיע שעה. אך הי' הדבר מעט פלא כי היום ישנה חתונה של בעל תשובה).

בדרכו נתן צדקה וחילק לילדים כסף לצדקה. אחרי מנחה הדליקו את החנוכי' הגדולה והמוזהבת, ושרו "הנרות הללו". אד"ש הסתכל כל הזמן על הנרות, עד חצי הניגון, ואח"כ הסתכל בסידור ("הנרות הללו"), וכששרו "על ניסך" ג"פ נענע מעט בראשו הק' ואת אצבעו הרים והוריד כל זמן השיר.

הסתובב כלפי מזרח ואמרו "עלינו לשבח", מיד אח"כ התפללו מעריב. אחר התפילה התחיל אד"ש לשיר "על ניסך", ובדרכו הורה להגברת השירה.

כולם התחילו להתפזר לבתיהם במחשבה שבשעה 9:30 תתקיים התוועדות, ופתאום מגיע הבשורה שאד"ש יירד להתוועד בעוד כ-10 דקות, כמובן מיד נעשה רעש ובלאגן, הרצים יצאו דחופים... חלק הלכו לצלצל למכריהם על התוועדות, והיו שסידרו את הרמקול, והיו שסידרו את המפה והיין וכו', והיו שתפסו מקומות.

אד"ש נכנס בשעה 6:08, שרו "על ניסך" ואד"ש נעמד ע"י מקומו ובידו הורה פ"א להגברת השירה, הרים את המפית והסתכל על המזונות. התיישב ודיבר 4 שיחות, בעיקר בנוגע למעשה בפועל ומה שצריכים לעשות בחנוכה: להוסיף בצדקה בכל יום שזה דובר לילדים וזהו כ"ש למבוגרים, ובפרט שיתנו חומש ואז יקוים "ד' ידות יהי לכם". וכן שיוסיפו בענייני לימוד בפרט בענייני חנוכה, וכמו שרואים שאדמוה"ז למד בזמן שהנרות דלקו, כמובן לא לאור הנרות אלא אור אחר שמותר להשתמש בו.

אח"כ דיבר שצריכים לראות לרשום את היהודים לס"ת ובפרט לאלו שמגינים על עם ישראל ובא"י, שאז האויב יפחד להילחם עם פלוגה שיש בה 304,805, דהיינו שכולם מתאחדים בס"ת שיש בה 304,805 אותיות. הסביר בהמשך להתוועדות דשבת, עוד תירוץ על קושיות בנוגע לס"ת. אח"כ דיבר שצריכים לראות שיהי' חינוך לא רק בזמן הלימודים אלא ג"כ אחרי הלימודים, שהילד יהי' עסוק בענייני

תומ"צ, ובאם א"א לפעול זאת, צריכים לדאוג להעביר את הילד למקום טוב ג"כ באמצע שנת הלימודים. כמובן שעדיף שיתקנו את הביה"ס עצמו ובפרט את הנהלה.

ציוה לנגן ניגון ג' תנועות פ"א, ואח"כ אדמוה"ז, ואח"כ "ניע זשוריצי כלאפצי", בניגון זה נענע בראשו להגברת השירה. הורה לשיר "ווי וואנט" ומחא כפיים. בשעה 7:10 הסתכל על השעון וכן לקראת הסיום (בכדי לא להפריע לחתונה שצריכה להיות). מסר את המזונות שנשארו לליבל שישמור אותם למסיבת חתן וכלה שהתאחר מעט בגלל ההתוועדות. הכריז על ברכה אחרונה ושרו "ווי וואנט" ואד"ש נענע בראשו להגברת השירה. אח"כ התחיל לנגן "ווי וואנט משיח". ההתוועדות הסתיימה ב-7:32, אח"כ נסע לביתו ושרו "ווי וואנט" ובדרכו הורה להגברת השירה.

יום שלישי כ"ו נסלו

יצא לקרה"ת ב-10:10. בכל ימי חנוכה קוראים בס"ת של משיח.

מנחה ב-3:20, חילק צדקה. אחרי קדיש תתקבל אד"ש נעמד בצד הסטענדר ומסתכל על החנוכי' עד אחרי שהדליקו. המדליק ירד למקומו ואד"ש התחיל להסתכל בסידור ולנגן בלחש יחד עם כולם "הנרות הללו". כשחוזרים על הניגון ההכנה ל"הנרות הללו" הסתכל בנרות, ואח"כ שוב הביט בנרות כשאמרו המילים "הנרות הללו" בפעם הראשונה, ושוב הביט כשאמרו המילים "אלא לראותם בלבד". כן הסתכל בקדיש בתרא לפני שיצא.

**פתאום מגיע
הבשורה שאד"ש
יירד להתוועד בעוד
כ-10 דקות, כמובן
מיד נעשה רעש
ובלאגן, הרצים
יצאו דחופים...**

בסוף התחיל "על ניסך ועל נפלאותיך" ובדרכו הורה להגברת השירה. (כשהגיע לפני פתח געה"ת דיברה עמו אשה אחת ואד"ש אמר לה שצריך להדליק נרות . . . (זה מה ששמעו, אבל אין ידוע מה דיברו).

נסע לביתו (להדליק נרות) בשעה 4:37, חילק לילדים צדקה ולפני המכונית היו 2 לדות קטנות ונתן להם אד"ש כסף והורה באצבעו הק' לכיוון למעלה, שילכו לשם לשים את הכסף לצדקה.

חזר בערך בשעה 5:25, למעריב יצא בשעה 6:46. יצא מכתב כללי לחנוכה.

יום ד' כ"ז כסלו

יצא לקרה"ת 10:10, נישק בתחילה ובסוף ושוב בתחילה. מזיז הס"ת לצידו השמאלי ופניו מול העץ חיים הימני, ופניו מעמיד ישר (ולפעמים נוטה מעט לצד ימין, שזה יוצא בקצה הצד של העץ חיים הימני). מגביה הס"ת לפני שאומר "ברכו", כשאומר "ברוך השם המבורך לעולם", כשאומר הברכה "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם" וב"ברוך אתה ה'". לאחר הקריאה מגביה "ברוך אתה ה' . . . אשר נתן לנו . . . ברוך אתה

כינוס ילדים, ר"ח טבת תשמ"ב

ה". בתחילת הקריאה מנשק תחילה, סוף ושוב תחילה, ובסיום הקריאה מנשק סוף תחילה וסוף הקריאה.

לאחר העליה עומד בצד הבימה ומביט על הס"ת עד אחר שהמגביה מתיישב, אח"כ תופס את הפרוכת וניגש למקומו.

למנחה ירד ב-20:3, חילק צדקה בדרכו, וכן נתן לילדים לתת צדקה.

המנורה עומדת לצד דרום של ביהכ"נ, לכיוון מזרח. אחרי אמן ישמ"ר נעמד בצד הסטענדר והסתובב לכיוון המנורה. בניגון הסתכל על הנרות, כשאמרו "הנרות הללו" וכששרו "על ניסך" לפני שהסתובב למקומו. השאר הכל כמו אתמול.

ב"עלינו לשבח" שרו הילדים ואח"כ "אל תירא", וב"עוצו עצה" נענע אד"ש בראשו הק' להגברת השירה. אחרי התפילה התחיל "על ניסך ועל נפלאותיך", ובדרכו הורה להגברת השירה. נסע לביתו ב-4:57 ונתן כסף לצדקה. לפני המכוננית הי' ילדה קטנה ע"י אבי' שעשתה שלום לרבי, והרבי החזיר לה שלום בידו הק', הגביה והרים אצבעותיו. אד"ש חזר ב-5:10.

מעריב 6:45, כשנכנס הביט על חנוכי' שלא היתה דלוקה ומיד הדליקו את הנרות. אח"כ הסתכל בסידור והתחילו מעריב. לפני שיצא הביט על הנרות. נסע לביתו 11:47, ולפני שנכנס למכוננית, נעצר לרגע והביט על חנוכי' שהייתה דלוקה (ע"י חשמל) ע"ג מכוננית מול 7:70.

יום ה' כ"ח כסלו, נר ה' דחנוכה

יצא לקרה"ת 10:27 וחילק צדקה.

נסע למקוה 11:27, נסע לאוהל 2:05, חזר וירד למנחה ב-5:30 והסתכל על הנרות ב-ג' הפעמים הראשונים שאמרו "הנרות הללו". אח"כ הסתכל כל הזמן בסידור, ולאחרי ששרו ג"פ "על ניסך" כרגיל, הסתובב והסתכל על הנרות, ומחא כפיים, ושרו עוד פעם ג"פ "על ניסך" וכ"ז במחזאות כפיים נמרצות. בשאר הכל כנ"ל.

לאחר התפילה התחיל "על ניסך" ובדרכו הורה כמ"פ להגברת השירה, וע"י הבעל תשובה הספורטאי שמחא כפיים אד"ש עשה בידו הק' ג' סיבובים.

מעריב ב-6:50, לאחר מעריב יצא כ"ק אד"ש לאט כי הדלת של געה"ת לא היתה פתוחה, כי עמד שם א' והתפלל שמו"ע. אד"ש הורה באצבעו לליבל שילך דרך המעלית, אך עד שהמעלית הגיעה הנ"ל גמר שמו"ע ואד"ש נכנס לחדרו (כשנכנס ולפני שיצא הסתכל על נרות חנוכה הנ"ל). ב-7:10 יצא מחדרו לביתו, בתחילה לא שרו וכשעבר ע"י הספורטאי לשעבר הנ"ל הניף בידו הק' אליו, והנ"ל התחיל למחוא כפים, ואח"כ התחיל אד"ש "על ניסך" והורה בידו הק' להגברת השירה. ליל "ניטל".

יום ו' ערש"ק, כ"ט כסלו

יצא לקרה"ת ב-10:05, חילק צדקה. כשנכנס, הסתכל על נרות החנוכה הדולקות.

למנחה ירד ב-20:30 בבגדי שבת - משי, לאחרי קדיש הסתובב לכיון החנוכי'. בשעת הברכות אינו מסתכל על החנוכי' רק לאחרי הברכות כשמדליק, ממושיך להסתכל עוד מעט זמן לאחר שמדליקים ואח"כ מסתכל בסידור. הביט פעמיים כששרו פעמים את המילים "הנרות הללו" בתחילה, ובפזמון באמצע הביט כמ"פ על הילדים ואח"כ על הקהל וכו'. ב"על ניסיד" לפני שהסתובב למקומו הביט על הנרות. בקדיש בתרא שוב הביט על הנרות.

**לאחרי ששרו ג"פ
"על ניסיד" כרגיל,
הסתובב והסתכל על
הנרות, ומחא כפיים,
ושרו עוד פעם ג"פ
"על ניסיד" וכ"ז
במחאות כפיים
במרצות.**

אח"כ התחיל לשיר "על ניסיד" ובדרכו הורה להגברת השירה. כעבור כמה דקות יצא לביתו, חילק לילדים כסף שיתנו לצדקה, אח"כ שרו "ווי וואנט" והורה להגברת השירה.

הרבי הגיה היום את השיחה של הילדים בתחילת חנוכה, בנר א'. חזר מביתו לערך 10-5 דקות אח"כ.

קבלת שבת 5:15 לערך, הלך לביתו 8:45.

ש"ק פר' מקץ, ל' כסלו, שבת ר"ח טבת

שחרית ב-10:00, אמר ההפטרה כפי מנהגנו "רני ושמחי", אח"כ אמר פסוק ראשון ואחרון דהפטרת "כה אמר ה'", ופסוק ראשון ואחרון של הפטרת "מחר חודש". במוסף הורה מיד בתחילת "שמע ישראל" שישירו ב"הוא אלוקינו", וכן שהש"ץ שר הורה בידו הק' שכולם ישירו.

ההתוועדות התחילה ב-1:35, קידש על היין. דיבר על זה שהולכים להשפיע על הזולת הרי צ"ל לא באופן שהזולת הוא נחות בדרגה אלא אדרבה, האדם המשפיע יש לו את הזכות הגדולה ללכת ולהשפיע על בנו של מלך מלכי המלכים הקב"ה, שהוא בנו יחידו עד"מ שנולד לו לעת זקנותו, והוא באופן של "הנה הוי' נצב עליו".

כן דיבר בענין הס"ת, שהיה חייבים לדאוג לכל יהודי שיהי' לו אות בס"ת (ומאין לקחת האחריות של אי רשימתו), כי הרי כתוב בדניאל (י"ב, א') שתהי' צרה גדולה על עם ישראל באחרית הימים ויעמוד מיכאל לצד ישראל ויציל את כל מי שכתוב בספרו של הקב"ה. אף שהמפרשים מסבירים שהכוונה לספר צדיקים, והרי ועמך כולם צדיקים,

וע"פ פשט הפשוט, ספרו של הקב"ה זהו ס"ת, וכן ע"פ רמז אפ"ל שזהו ס"ת, שעי"ז ינצלו מהצרה הגדול ר"ל. אמר ששיחה זו הייתה צריכה להיות ראשונה, רק שיש כאלו שישנים וכו'... ולגביהם אין זה משנה אם זאת תהי' שיחה ראשונה.

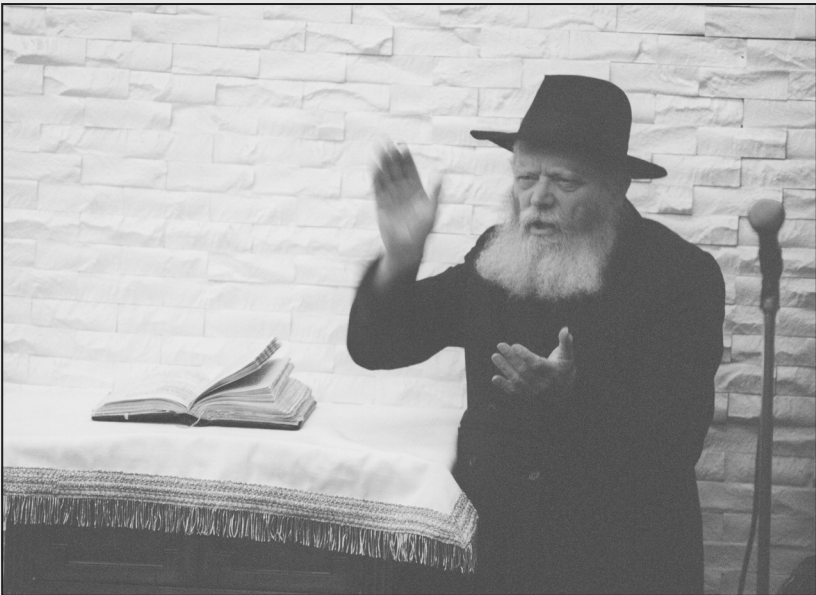
וכן סיפר (בנוגע לכך שהמלאכים מופשטים מגשמיות) בנוגע למלאך מיכאל, שמצאו נעלי בית בג"ע בשמח"ת, שהחסידיים רקדו וגררו איתם ג"כ מתנגדים... וכן דיבר בנוגע לאלו האומרים על תורת הבעש"ט (שחי לפני 200 שנה), ואומרים שלא מקבלים זאת כי מנהג אבותיהם בידיהם מלפני 500 שנה... אף שאבותיו הניחו ר"ת, והיו יר"ש, והוא אינו מניח וממילא אינו יר"ש, כמ"ש בשו"ע שיר"ש מניח ר"ת, ובנוגע למשכורת הוא תובע שיתנו לו בתור רב יר"ש.

אח"כ אמר שאותם אלו שאומרים "מנהג אבותינו בידינו" הם ג"כ שהולכים נגד "מיהו יהודי", והצרה שזה כבר גם כן נכנס לשיבות (לשון רבים) שלהם, גויים דלא התגיירו כהלכה, שאביהם יהודי ואימם אינה יהודי' אלא גוי', ממילא הם ג"כ גויים, וזה גורם לג"ע וע"ז ושפיכות דמים וכפי שכבר מפורסם הענין, ואינני רוצה ואינני נוהג לומר שמות ובפרט בש"ק, מספיק שהזכירו את הענין הדרוש תיקון.

תמונות מכינוס ילדי 'צבאות השם' בשנת תשמ"ב

בפרסום ראשון

הזכיר גם שמהשבת רואים שאע"פ שישנם כמה ספרי תורה, זהו ענין האחדות, מזה שאומרים "ויהי בנסוע וכו'" על שלושת ביחד, וכן בהפטרה, ג' הפטרות וברכה אחת.

לאחרי שיחה א' התחילו לשיר "הנרות הללו", ואמר כ"ק אד"ש שהיום שבת ואין מדליקים הנרות. הורה לכמה לומר לחיים, ומחא כפיים מעט בניגון "לכתחילה אריבער" (בחלק השמח). ניגש יהודי זקן ודיבר עם כ"ק אד"ש עם כוסית יין, ואד"ש עשה תנועות בידו הק'.

בסוף כששרו "על ניסידך" מחא כפיים במרץ רב בלי גבול...

אד"ש שאל האם פרופ' חנוכה מדבר ב"פגישה", בתחילה לא הבינו, וניגש מישהו אחר ואד"ש שעשה בידו הק' לאות ביטול. אח"כ ניגש פרופ' חנוכה ואד"ש נתן לו בקבוק משקה לפגישה, ואמר לו שזהו ל"פגישה" שתתקיים היום בלילה, ואם עד אז ח"ו לא יבוא משיח אזי להתראות בשנה הבאה.

שרו "ווי וואנט" ואד"ש הורה בידו הק' להגברת השירה, וכן אח"כ בסיום ההתוועדות ג"כ התחיל "ווי וואנט" ומחא כפיים חזק. באמצע כששרו "זאל שוין זיין די גאולה" נענע הרבה פעמים בראשו. בסיום אד"ש הכריז בדבר ברכה אחרונה, ומסר לי. הכט את המזונות ובקבוק לכינוס ילדי צבאות השם שיתקיים מחר. הנ"ל שמר ע"כ ולא רצה לתת לאף אחד, ואד"ש אמר לו משהו, ואח"כ התחיל לחלק (כנראה אמר לו שיחלק ג"כ כעת חלק). קודם שנתן המזונות נתן להנ"ל לומר לחיים. אח"כ שוב הכריז ע"ד ברכה אחרונה, ההתוועדות הסתיימה ב-4:50.

תפילת מנחה אד"ש עלה לתורה, אחרי מנחה התחיל "ווי וואנט משיח נאו". עלה לחדרו וכעבור 5 דקות ויותר ירד למעריב. אחרי הדלקת נ"ח הביט בנרות פעמים ב"הנרות הללו" וב"שמונת ימי חנוכה הנרות הללו קודש הם", וכן בסוף כשהסתובב ב"על ניסידך". שרו כמה וכמה פעמים "על ניסידך", ובסוף הורה כ"ק אד"ש להגברת השירה ע"י שהכה בידו הק' כמ"פ על הסטענדר. אח"כ הבדלה. לאחרי התפילה התחיל אד"ש "על ניסידך". בדרכו הורה להגברת השירה. עלה לחדרו וכעבור כמה דקות יצא לביתו. שרו והורה להגברת השירה.

יום א', א' טבת

יצא לקרה"ת 10:15, התקיים כינוס צבאות השם. אד"ש ירד לתפילה מנחה ב-3:30. בתחילת חזרת הש"ץ עיין בשיחה או בהערות שבסוף הסידור. התיישב בברכת השנים והסתכל בחזרת הש"ץ. בהדלקת נרות חנוכה הסתכל בשעת ההדלקה, ואח"כ כמ"פ ב"הנרות הללו" וכן "בכל שמונת ימי חנוכה הנרות הללו קודש הם" ובסוף כששרו "על

ניסידך" מחא כפיים במרץ רב בלי גבול...

אמרו הפסוקים, ה' אחד הכט שאמר בקול וחזק, ואמר י.י. הכט "ידוע שזה מהמשפחה הידועה" ואד"ש חייך, וכן בעוד כמה ילדים חייך, ובכלל באופן כללי בכינוס ילדי צבאות השם שביעות רצון מיוחד נסוכה על פני ק'. אחרי י"ב הפסוקים אמרו כרגיל "יחי אדמו"ר" כמ"פ, ואח"כ שרו "ווי וואנט" (אד"ש לא הגיב).

דיבר א' בענין חנוכה, כנראה ג"כ ע"פ הוראת אד"ש כפי שהי' ביום א' דחנוכה, ואמר שחשמונאי זהו המילים "משיח נאו".

אח"כ דיבר אד"ש ג' שיחות, בתחילה בענין התגברות על היצר הרע, שזה בא במיוחד ההוראה מחנוכה, שזהו ענין נר מצוה ותו"א, וביום השמיני הרי כל המנורה דלוקה ואז מנצחים את היצר בצד השמאלי. כן דובר שצריכים לדאוג לרשום כל ילד יהודי שמכירים

לס"ת, והזכיר שוב את דניאל שהזכיר בשבת. אח"כ חילק ב' מטבעות, א' לצדקה ואחד כרצון כאו"א, והיות וצ"ל בחנוכה בשמחה וג"כ לקבל המשיח ילכו בשמחה, ע"כ שישירו "עוצו עצה" "ועד זקנה" ואח"כ "אך צדיקים", ואמר שישירו בכלי זמר (הי' תזמורת ליפסקר). מיד אח"כ התחיל לשיר ובין שיר לשיר הפסיק למחוא כפיים ואז התחילו מיד בשיר הבא. אד"ש מחא כפיים חזק מאוד, ממש הי' כל המחזה מאוד מרגש.

אח"כ חילק המטבעות למדריכים, ובאמצע התחילו לשיר הניגון הרגיל בחלוקת כוס של ברכה ואד"ש הניף את ידו הק' כמה וכמה פעמים. באמצע

עד שהגיעו המדריכות הניף את ידו חזק כמה פעמים. לאחר גמר החלוקה שאל לייבל את אד"ש האם יתפללו מיד מעריב ואמר אד"ש שיתפללו למעלה, והראה באצבעו לכיוון מעלה.

נכנסו לגעה"ת משפחה לקבל ברכה לקראת בר-מצוה, וכעבור כמה דקות ב-5:30 יצא אד"ש לתפילת מעריב. בסיום התפילה הפנה פניו לכיוון הדלת והניף ידו הימנית והתחיל "על ניסידך". במסדרון עמד ר' י.י. הכט, אד"ש חייך אליו ואמר לו שג"כ לו מותר לשיר. (ע"י פתח ג"ע העליון חייך ונענע בראשו לכיוון הצד).

אח"כ נסע לביתו, שרו "על ניסידך" ואד"ש הורה בידו הק להגברת השירה.

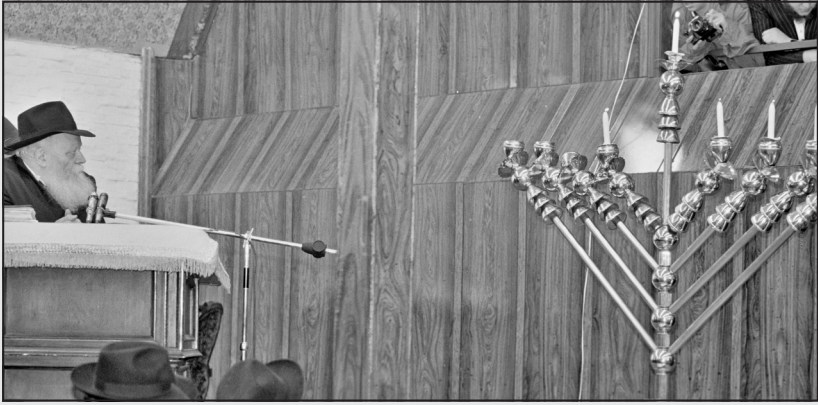
הרב מענטליק לימד ברבים את המכתב כללי דימי החנוכה עם המראי מקומות, אח"כ התוועד קצת רסקין, וחילק לתמימים דמי חנוכה \$1.10.

**בין שיר לשיר
הפסיק למחוא
כפיים ואז התחילו
מיד בשיר הבא.
אד"ש מחא כפיים
חזק מאוד, ממש
הי' כל המחזה
מאוד מרגש.**

תמונות בפרסום ראשון

מעמד 'סאטעלייט' - 'חנוכה ליוו' כ"ח כסלו תש"נ

בתי חב"ד

סקירה מקיפה ומרתקת על דרישת ועידוד הרבי אודות ייסוד "בתי חב"ד" בכל מקום ומקום בשנים תשמ"ו-תשמ"ז.

בקיץ של שנת תשמ"ה נודעזעה קהילת חסידי חב"ד ברחבי העולם לשמע הפרשה הכואבת של גניבת ספרים מספריית הרבי. הפרשה המסעירה נודעה לימים בשם "פרשת הספרים" ואודותיה נכתב בארוכה מעל גבי בימות שונות.

במשך כל זמן הפרשה, דרש כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח מקהל החסידים הוספה רבה בעניני אור, תורה ומצוות, ובפרט בהפצת היהדות ומעיינות החסידות חוצה. בסקירה מיוחדת זו נתמקד בפעילות המיוחדת ובתנופה החדשה אותה הוביל הרבי בענין הקמת "בתי חב"ד", החל בתקופת המשפט בחודש כסלו תשמ"ו ובמשך שנה זו כולה, עבור בעת ה'דיין נצח' - ביום הבהיר ה' טבת תשמ"ז, וכן בזמן שלאחר מכן.

עושים משתה ושמחה

"יש להזכיר גם ע"ד "חנוכת הבית" של בית חב"ד, וכמבואר במאמרו של אדמו"ר הזקן (שאמרו בעת חנוכת הבית) "הטעם שעושים משתה ושמחה בחנוכת הבית".

מילים אלו נאמרו בהתוועדות שבת פרשת ויצא, יו"ד כסלו תשמ"ו, כשבוע לפני תחילתו של המשפט על הספרים הגנובים. כ"ק אד"ש מה"מ דיבר אז בהרחבה אודות הפצת המעיינות דתורת החסידות, ובסיומה, חילק בקבוקי משקה לכמה וכמה, וכן נתן בקבוק לרגל פתיחת "בית חב"ד" בפורטלנד שבאורגון, ארצות הברית.

בנתינת הבקבוק עבור חנוכת ה"בית חב"ד" היה מן החידוש, ואפשר שזוהי הפעם הראשונה בה נתן הרבי בקבוק משקה בהתוועדות קודש עבור חנוכת "בית חב"ד". בשבועות שלאחר מכן המשיכה הנהגה זו, כאשר כמעט בכל שבת ושבת העניק הרבי בקבוק משקה לרגל חנוכת הבית של "בית חב"ד" חדש.

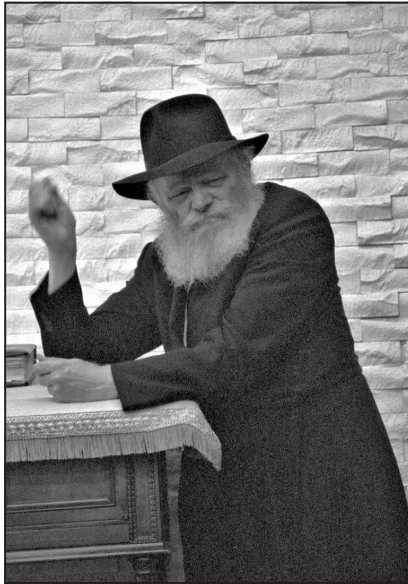
אייר תשמ"ו

התנופה העיקרית והמיוחדת בענין זה החלה בחג החנוכה תשמ"ו. בהוראה מיוחדת של הרבי נערך כינוס הילדים המסורתי והשנתי ביחד עם כינוס הזקנים הנערך אף הוא מידי שנה בחנוכה. 770 היה מלא מקיר לקיר, וחלק מהמשתתפים נאלצו לשבת בעזרת הנשים מחוסר מקום באולם הגדול.

מתוך כתביו של א' מתלמידי התמימים דאז, ניתן לחוש באווירה המיוחדת ששררה אז ב-770:

"כל 770 היה מלא מפה לפה, גם בעזרת נשים (שבצד צפון) עמדו ילדים, הכינו בימה לאד"ש כמו בתשרי. אד"ש ירד בשעה 3:15 לתפילת מנחה. בעת הניגון "הנרות הללו" עשה עם ידו בהתאם לניגון. אמרו י"ב פסוקים, בעת השירה "ווי וואנט משיח נאו" מחא כפיים בחוזק. אחרי השיחות אד"ש ירד מהבימה ונטל ידיו 4 פעמים לסירוגין. תפילת ערבית, אחר התפילה ניגנו "ופרצת", "עוצו עצה", "שיבנה" וכו', הרבי עשה עם ידו בחוזק רב ומחא כפיים בחוזק, פעם אחת עשה בידו כעין תנועת ביטול (ראו במוחש שזה קשור למשפט וד"ל). ביומן אחר מתואר כי: "הרבי נראה שמח ביותר... ואם תרצו, כמו בשמחת תורה. בכל השירים עודד חזק בידו הק', ובחלק מהם אף מחא כפיים. בשיר "ופרצת" היו תנועות הידיים בדוגמת ימה וקדמה וכו'. מחזה שאי אפשר לתארו..."

לחסידי הנוכחים במקום, להם אין זו הפעם הראשונה בה הם עדים להנהגתו בקודש

כינוס ילדי "צבאות השם". כסלו תשמ"ו

של נשיא ישראל בשעת צרה, לא היה ספק כי הרבי משתדל בכל כחו להגביר את השמחה, אשר בכוחה ובסגולתה למתק את הדינים הקשים. היה נראה בעליל כי הרבי פועל ומרעיש עולמות למען ביטול הגזירה הנוראה בניצחון גמור לעיני כל העמים.

השתתפות מכאן

בשיחה השלישית והאחרונה שבכינוס זה, עורר הרבי על ההוספה בפעולות של הפצת המעיינות חוצה, בהקמת "כולל תפארת זקנים וזקנות" וסניפים של "צבאות השם", ובהמשך לכך אמר: "ישלחו מכאן סכום נוסף לכאן" מהשלוחים, בתור השתתפות בכל פעולות אלו ד"בתי חב"ד" - לייסד במקומות חדשים, או להוסיף באור במקומות שבהם ישנו כבר "בית-חב"ד", באופן דמוסיף והולך ואור."

למחרת אותו היום, קרא הרבי למזכיר הריל"ג ע"ה והורה לו לצלצל מטעם המזכירות לכל השלוחים ברחבי תבל ולמסור להם את המדובר בכינוס שנערך ביום שלפני כן. ברשימותיו של הריל"ג נמצאים דברי הרבי אליו [בתרגום ללה"ק]:

"צריכים לצלצל לכל השלוחים ולמסור להם: בוודאי כל אחד מהם שמע מה שדובר אתמול אודות ייסוד - במקום שעדיין לא קיים - כולל תפארת זקנים וזקנות וצבאות ה'. במקום שכבר יש, שיראו לחזק את זה ולהרחיב את הפעולות, וכך בנוגע לפעולות של בית חב"ד . . . בהמשך לזה שדובר אתמול, שתהיה השתתפות מכאן בכל הג' ענינים - כולל תפארת זקנים וזקנות, צבאות השם ובית חב"ד - ישלחו לכל שליח מאה דולר עבור כל עניין מהנ"ל, זאת אומרת שלוש-מאות דולר, ומה טוב שישלחו זאת עוד בימי החנוכה".

לקראת סוף ההתוועדות בשבת הקרובה, שבת פרשת מקץ, הודיע הרבי לפתע על התוועדות נוספת שתתקיים במוצאי השבת.

בהתוועדות מוצש"ק, באמצע אחת השיחות החל הרבי לדבר על חשכת הגלות: "בזמן האחרון רואים התגברות מיוחדת בחושך הגלות . . . ומכיון שכן, יש צורך לחפש עצות

כיצד להלחם ולבטל את התגברות חושך הגלות בתקופה האחרונה". העצה לכך, אמר הרבי, היא ע"י הוספה באור ובשמחה, כהוראת ימי החנוכה.

בהמשך לכך סיפר הרבי סיפור על האדמוה"ז, שבעת מאסרו האשימו אותו שהוא רוצה להיות מלך בישראל, מה שהיה נראה כמרידה במלכות. וכאשר הביאו אליו רופא לבדוקו, אמר הרופא כי ניכר אצל אדמוה"ז צמאון ותשוקה לדבר שלעולם לא יוכל להשיגו, מה שחזק את החשד שברצונו להיות מלך.

הרבי הסביר את הסיפור, ואמר שע"פ ביאורו של הרבי הריי"צ, אכן יש אמת בטענה זו:

נקודת הענין - להוסיף בכל הפעולות של "בתי חב"ד בכל מקום שהם באופן ד"מוסיף והולך"

"עבודתו של רבינו הזקן היתה באופן של

"יחוד נפלא" עם ספירת המלכות, שענינה - "מלכותך מלכות כל עולמים", ובמילא, ראה הרופא שיש בלבו תשוקה וצמאון לענין המלכות, להתנהג כמלך בישראל, אלא שלא מצא ידיו ורגליו מהי המשמעות של "מלכות" ו"מלך" אצל רבינו הזקן!".

מיד קישר זאת הרבי למצב העכשווי, ולטענת הצד שכנגד במשפט כי "ליובאוויטש אינה פעילה" רח"ל:

"עד"ז מובן גם בנוגע לטענות נגד חסידים כו'. עם היות שאין שחר לטענות אלו, מ"מ צריך להיות איזה יסוד לדבר.

כאשר נשמעת טענה שחסידי חב"ד אינם פעילים, אינם עוסקים בעניני יהדות כדבעי - הנה לכל לראש צריכים לדעת שטענה זו אין לה שחר! . . אמנם, ביחד עם זה, עצם העובדה שנשמעת טענה כזו מצדם של הטועים, מהוה הוכחה ש"יש בו" משהו מטענה זו, כאמור".

כאן הזכיר הרבי את המדובר בכנס הילדים והזקנים שנערך באותו השבוע, וההוראות שניתנו בו. "ונקודת הענין - להוסיף בכל הפעולות של "בתי חב"ד בכל מקום שהם באופן ד"מוסיף והולך", ובמקום שלעת-עתה לא קיים "בית חב"ד (מאיזו סיבה שונה ומשונה) - יש לייסד "בית חב"ד" תיכף ומיד. והתיסדותו תהי' באופן דמוסיף והולך מיום ליום".

דין וחשבון

היום שלמחרת - זאת חנוכה תשמ"ו, היה יום מיוחד במינו. ע"פ הוראת הרבי בהתוועדות מוצ"ש, ארגנו גבאי 770 התוועדות גדולה בשעה 11:00 בבוקר. ההתוועדות השמחה נמשכה עד לשעות הצהריים, כשהרבי נכנס לתפילת המנחה בבית הכנסת

הגדול, א' מחשובי המשפיעים שהיה ב'גילופין' רץ לפני הרבי ועשה 'קולע' חסידי. כאשר הוא נעמד עשה הרבי לעברו בידו הק' כעין תנועת הצדעה.

לאחר התפילה, כאשר חזר לחדרו, הודיע הרבי למזכיר הריל"ג כי גם בלילה זה תתקיים התוועדות, השלישית ברציפות!

בהתוועדות זו שוב חזר הרבי על המדובר בשיחות האחרונות, על הקמת "בתי חב"ד" בכל מקום ומקום: "יש להזכיר ע"ד השלמת הענינים שדובר אודותם בפירוש במשך ימי חנוכה: . . יסוד "בתי-חב"ד" בכל המקומות אשר מאיזו סיבה משונה עדיין אינם קיימים שם, ובמקומות שישנם כבר "בתי חב"ד" - להרחיבם עוד יותר"

בשבת לאחר מכן, שבת פרשת ויגש, ט' טבת, הוסיף הרבי לדבר אודות הקמת "בתי חב"ד", ואף דרש לקבל דו"חות על ה"בתי חב"ד" שנפתחו, עד ליום המחרת - עשרה בטבת.

"סוכם, שלקראת עשרה בטבת ישלח כאו"א "דין וחשבון" מסודר ומפורט, בצירוף תמונות כו', מכל הפעולות שנעשו במקומו בנוגע לג' הענינים האמורים [הקמת "בתי חב"ד", "כולל תפארת זקנים" ו"צבאות השם" המו"ל],

ואכן נתקבלו כבר כו"כ דו"חות ממקומות רבים שהזרזו לעסוק בכל פעולות אלו ולדווח אודותם - מבעוד מועד, והתקווה חזקה יגיעו דו"חות נוספים עוד לפני (סיום) עשרה בטבת, ולכל המאוחר - שיספיקו גם ה"נמושות" - בסמיכות לעשרה בטבת . . "

בעת "חלוקת המשקה" בעיצומה של ההתוועדות, ניגש שליח הרבי לקליפורניה - ר' שלמה קונין, לקחת משקה עבור כינוס השלוחים דמדינתו.

הרבי העניק לר' שלמה בקבוק, והורה לו להכריז על הכינוס. ר' שלמה הכריז כי הכינוס יתקיים במשך השבוע בבית חב"ד בס. דייגו. הרבי חיך ושאל אותו: "האם יש רק בית אחד שהוא הבית חב"ד בסאן דייגו?" ור' שלמה הוסיף להכריז שהכינוס ייערך גם בבית הספר שבעיר.

הרבי המשיך לחייך ושאל: "האם לבית חב"ד יש רחוב?", ור' שלמה הכריז את שם הרחוב. כשפנה להמשיך ולהודיע על פרטים נוספים, התבלבל פתאום מרוב התרגשות, וחייך. הקהל, שהיה מרותק למחזה ולשיח המיוחד, חיך אף הוא.

הרבי חיך לעבר הרב קונין, ולפתע החל לנגן את ניגון ההקפות של אביו, ר' לוי יצחק. השירה פרצה בעוז, כשהרבי מעודד אותה בחזקה בידיו הק', ופעמים שאף הגביה את עצמו מן הכסא מרוב שמחה.

בחודש תמוז תשמ"ה, עם תחילתה של פרשת הספרים, ביקש הרבי כי בכפר חב"ד שבארץ הקודש יבנה בנין של אגודת חסידי חב"ד.

בל"ג בעומר תשמ"ו, כמעט שנה לאחר מכן, דיבר הרבי בכאב רב על הבניה המתעכבת, ואמר:

"בהמשך להמדובר אודות בתי חב"ד - יש להוסיף ולהזכיר במיוחד אודות הבתים הקרויים על שמו של כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, "אהל יוסף יצחק", אשר, במקומות אלו שאוחזים עדיין באמצע או בהתחלה - ישתדלו לסיים לקראת י"ב-י"ג תמוז.

ולכל לראש - בנוגע להקמת בית חב"ד ע"ש נשיא דורנו, "אהל יוסף יצחק", בכפר חב"ד שבאה"ק תובב"א:

כדרך הבטלנים - התחילו בבנין, ונשארו תקועים באמצע... ובודאי יזדרזו במלאכת הבנין באופן שלקראת י"ב-י"ג תמוז יהי' הבנין בשלימותו"

כנגד כל התחזיות והסיכויים ולמרבה הפלא, הבניה הסתיימה בזמן. ביום חנוכת הבית, ליל ט"ו תמוז תשמ"ו, הזכיר הרבי ב"יחידות כללית" את גמר הבניה בשיחה:

"וכאן המקום להזכיר, אשר ביום זה, ט"ו תמוז - מחנכים את "בית אהלי יוסף יצחק ליובאוויטש" בכפר חב"ד . . לכל לראש - שיהי' ניכר ובולט הענין דדירה לו ית' ב"בית אהלי יוסף יצחק ליובאוויטש" אשר בכפר חב"ד, ועד"ז ב"בתי חב"ד" בכל מקום שהם, שכל א' מהם נקרא וקשור עם נשיא דורנו."

למחרת, בהתוועדות ט"ו תמוז שוב דיבר הרבי על הענין:

"כמו כן יש להזכיר עוד הפעם אודות הקמת "בתי חב"ד בכל מקום ומקום:

לכל לראש - המוזכר לעיל אודות "בית אהלי יוסף יצחק ליובאוויטש" בכפר חב"ד, אשר ביום זה התקיימה בפועל "חנוכת הבית" ברוב פאר והדר, "ברוב עם הדרת מלך".

ובודאי שמאורע זה יוסיף זירוז ועידוד בכל הקשור להקמת "בית אהלי יוסף יצחק ליובאוויטש" בכל המקומות . . ואין ענין יוצא מידי פשוטו, לבנות בית כזה "בית אהלי יוסף יצחק ליובאוויטש" "בית חב"ד" בכל מקום שדרים בו יהודים, ובמקומות שישנו כבר "בית חב"ד" - להוסיף בבנינו".

מודעה שנדפסה בעיתון "כפר חב"ד"

קופת גמ"ח ב"בתי חב"ד"

בימי ההכנה ליום הגדול י"ד שבט, שב והתעורר ה'שטורעם' סביב הקמת בתי חב"ד בכל מקום ומקום. שלשה ימים בלבד לפני היום, יצא לאור ספר מיוחד שנערך על פי הוראת הרבי, ובו לוקטו תמונות מהפעילות החב"דית בשלושת הדברים אותם דרש הרבי בעת האחרונה - ייסוד סניפי "צבאות השם", "כולל תפארת זקנים" ו"בתי חב"ד".

באותו היום נכנס הספר אל הרבי. היה זה יום שישו ז' שבט, ובעת שהרבי הלך לספריה, לפני הדלקת הנרות - החזיק בידיו הקדושות את הספר הנ"ל.

במוצאי י"ד שבט - ל"ו שנה לנשיאות הרבי - התמלא הזאל הגדול של 770

עד אפס מקום. קהל עצום תפס את מקומו על ספסלי הישיבה ובפרימיות שנפרשו מקיר לקיר. לקראת סיום ההתוועדות הזכיר הרבי אודות בניית "בתי חב"ד" וייסוד סניפי "צבאות השם" ו"כולל תפארת זקנים", והוסיף בהוראה מפתיעה:

"כאן המקום לעורר עוד פעם אודות ההוספה בג' הענינים שדובר אודותם לאחרונה . . פעולות עם כל אלו שגילם הוא בין הזקנים וזקנות לקטנים וקטנות - "בית חב"ד".

ובענין זה - יש להוסיף ולעורר בקשר לענין הצדקה וגמ"ח:

וכיון שישנם בתי חב"ד שבהם לא נתייסדה עדיין קופת גמילות חסדים (או קופה של צדקה, וכיו"ב) - הרי כאן המקום והזמן לעורר שבכל בית חב"ד תהי' קופת דמילות חסדים, כדי לעזור ולסייע לכל הזקוקים, כולל - עשיר שזקוק לגמ"ח לפי שעה".

הרבי סיים לדבר על ההוראה בביטוי מיוחד: "וכל אלו שיודיעו על פתיחת (או הרחבת) קופת גמ"ח בבית חב"ד במקומם - ישלחו (בלי נדר) השתתפות מכאן, מ"בית חב"ד הכללי!"

במודעה שנדפסה בשבוע שלאחר מכן בעיתון "כפר חב"ד" מטעם "מרכז צעירי אגודת חב"ד באה"ק ת"ו" נרשם:

בהתוועדות כ"ק אדמו"ר שליט"א בי' שבט השתא הורה כ"ק אדמו"ר שליט"א להקים קופת גמילות חסדים בכל בית חב"ד, בבתי חב"ד שכבר קיימת קופה זו - יש להרחיבה!

כ"ק אדמו"ר שליט"א הודיע כי כל מי שיודיע על כך - יקבל השתתפות מ"בית חב"ד הכללי" (בית חיינו) לקופת גמ"ח זו.

מנהלי הסניפים נקראים, איפוא, להודיע בדחיפות לכ"ק אדמו"ר שליט"א על פעילות הגמ"ח והרחבתו במקומות שקופה כזו קיימת זה מכבר, וכן לדווח על פתיחת קופות גמ"ח חדשים. על גבי המעטפה יש לציין: גמ"ח - בתי חב"ד

נתגדלה בכמות ובאיכות

9:00. מכוניות מפוארות החלו להופיע (ולהוציא עיני רבים ממקומם) ולמלא את רחוב 770, הסקרנות כמובן גוברת מרגע לרגע... בערך כל חמש דקות הגיע רכב מהודר, מתוך המכוניות יצאו אנשים בגיוון "קיצוני" לגמרי, בתוך כל מכונית היה אדם מעונב הנראה עם גב פיננסי חזק, כשליצידו מלווה אדם עטור זקן וחבוש כובע - חב"דניק.

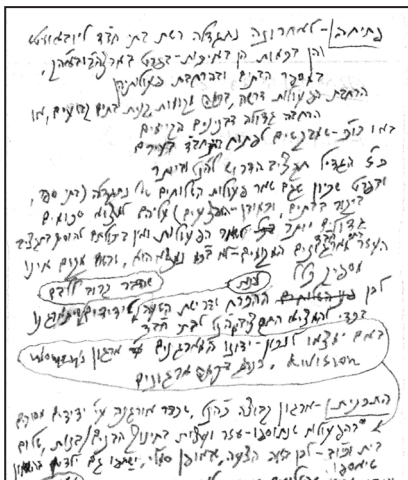
הנ"ל נכנסו אל 770 והתקבלו במאור פנים ע"י המזכירות. לאחר בירור בנושא נודע לי שהם הגיע מכל מיני מדינות בעולם (-גם מהארץ) - אתמול בערב - והתארחו בא' מן המלונות במנהטן".

כך מתואר ביומן א' התמימים הגעתם של גבירי "קרן הפיתוח שע"י מחנה ישראל" ל-770 אל כינוסם הראשון, בכ"ז אדר ב' תשמ"ו.

"מטרת בואם הייתה להיות ולחסות בצל כ"ק אד"ש - ביחד עם יום הקריאה. ובכן, מי הם? ומה עיסוקם? וכדלהלן: לאור הוראתו הק' של הרבי בשנה שחלפה - להקים וועד של בעלי ממון, במטרה שהגוף הזה יתמוך בשלוחים שבכל רחבי תבל, וכמובן לפתוח בתי חב"ד כשצריך, ובפרט לפי ההוראות בחנוכה השתא".

בכתב יד קדשו כתב הרבי כעין "תכניה" מפורטת של מטרות הקרן:

"פתיחה" - לאחרונה נתגדלה רשת בתי חב"ד ליובאוויטש והן בכמות הן באיכות - בפרט בארצה"ב ובאה"ק, במספר הבתים ובהרחבת פעולותיהן הרחבת הפעולות דרשה, בכמה

חלק מכת"ק ה"תכניה" של הקרן

אחד השלוחים הוותיקים באירופה כתב לרבי שהוא מעוניין מאוד לבנות בית חב"ד, אולם אין לו את האפשרויות לכך והוא מאוד שבור מכך. הרבי כתב לו:

"פשוט שלא נתכוונתי כלל "לשבור" בני ישראל -

ובמקום דאי אפשר לעת עתה - אשרי המחכה וכו'. וסו"ס יבשר טוב."

מקומות בנית בתים קבועים, או הרחבה גדולה דבנינים הקיימים

באו כו"כ - שמבקשים לפתוח בתי חב"ד בעירם

כ"ז הגדיל תקציב הדרוש להנ"ל וביותר

ובפרט שכיון שגם שאר פעולות השלוחים שי' נתגדלה (בתי ספר, ביקור בבתי, וכמובן - המבצעים) עליהם למצוא סכומים גדולים יותר לשאר הפעולות ואין ביכולתם להוסיף בתקציב

העזר בתי חב"ד מארגונים המקומים - לא בכ"מ נמצא הוא, ובשום מקום אינו מספיק כלל

לכן ההכרח ודרישת השעה לפנות לידידים שהדבר קרוב ללבם שיתארגנו בכדי להמציא התקציבים הנ"ל לבתי חב"ד . . "

בהמשכו של הכתי"ק, מציין הרבי גם את התכנית המפורטת לפתיחת הקרן ואופן פעולתה, ובסיומה נכתב:

"בהשם כדאי להזכיר שזהו ארגון ידדי או עוזרי התכנית בתי חב"ד ליובאוויטש . . "

באופן דפעולה נמשכת

בשבת קודש פרשת דברים, 770 היה ריק בצורה יחסית, תודות לנופשים בהרים. ההתוועדות באותה שבת הייתה מיוחדת ומעניינת, ודובר בה באריכות על ענין "בתי חב"ד". בשיחה כפי שיצא לאור מוגהת, ישנם שלושה עמודים על ענין זה.

לאחר השיחה, ניגש א' השלוחים לקחת בקבוק עבור "בית חב"ד" חדש הנפתח. לאחר שהשליח הכריז על מסיבת חנוכת הבית, הוסיף הרבי ואמר:

"הצורך להכריז כאן אודות המקום והזמן שבו תערך חנוכת הבית, הוא - מכיון שתיכף

ומיד בא משיח צדקנו, ואז, "עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל (חוץ לארץ) שיקבעו בארץ ישראל", ובמילא, יש צורך לדעת את הכתובת המדויקת כו".

בשבוע שלפני כן, בהתוועדות ש"פ מטות-מסעי, הסביר הרבי מדוע יש להקים בית חב"ד בכל מקום מזוית חדשה:

"ויש להוסיף בדיוק הלשון "בית חב"ד" - ע"פ פתגם רבינו הזקן שתורת החסידות, חסידות חב"ד, אינה שייכת למפלגת החסידים, חסידי חב"ד, כי אם, נחלת כלל ישראל וכאו"א מישראל, אשר, כדי לפעול זאת, יש צור בהקמת בתי חב"ד (דוקא) בכל מקום ומקום".

באותו החודש יצא מאת הקודש מענה על הזמנה ל"חנוכת בית חב"ד - והתוועדות ביום (לרגל) כ"ף מנ"א - ב"בית שאן" ארץ הקודש, וזלה"ק: "תהא חנוכת הבית חב"ד וההתוועדות כולה בשעטומ"צ בכל ובאופן דפעולה נמשכת ובהוספה ובמהרה בימינו ממש קיום היעוד "לשכון כבוד בארצנו" ע"י משיח צדקנו", וחת"ק בשורה מתחת.

"צעטל" נוסף וארוך נכתב באותו החודש לקבוצת גבירים מלונדון, בקשר לתרומתם לליובאוויטש. הגבירים ביקשו את הדרכת הרבי לשימוש נכון בכספי תרומתם והשקעותיהם בקרן לטובת מוסדות חב"ד, ועל כך כתב להם הרבי בין השאר:

"בנוסף על הנ"ל - לייסד בית חב"ד חדש במקום מתאים - עכ"פ אחד . "

י"ד שבט תשמ"ו

זו שנת משיח

הפעולות המיוחדות לביטול הגזירה הנוראה על הספרים, ולהבאת ה"דין נצח" הגדול התחזקו שבעתיים עם תחילתה של שנת תשמ"ז. ב'שלשלת היחס' שבפתח ה'היום יום' מופיע בתחילת שנה זו הקטע: "תשמ"ז - מכריז שהשנה הוא תהא זו שנת משיח. מעורר אודות הקמת בתי חב"ד (והוא בית : תורה, תפלה וגמ"ח) בכל מקום ומקום, ואשר הוא (בנקל יותר) ע"י ההקדמה דהקמת בית חב"ד דכאו"א הן אנשים הן נשים וטף בביתו הפרטי".

בחודש תשרי דיבר על כך הרבי מספר פעמים, כשבשיאו של החודש, בהתוועדות יום שמחת תורה נשא הרבי שיחה שלימה על כך.

"השיחות היו ארוכות ונפלאות" כותב א' התמימים ביומנו, "ובעיקר השיחה הב' אודות ה"בתי חב"ד" (שתוכנה י"ל מוגה כעבור יומיים - ביום ג' - ע"י כ"ק אד"ש, וי"ל מודפס ביום ד').".

השיחה המוגהת הקצרה מכילה בתוכה ביטויים נפלאים, ונכתב בה:

"ובחנוני נא בזאת": כל מי "שימסור" את עצמו, מתוך מסירה ונתינה, לעבודת השליחות דהפצת התורה והיהדות והמעיינות ע"י (השתתפות ב)הקמת בתי חב"ד - יווכח ויראה בעצמו בפועל ממש!".

תכיפות ביטויים מיוחדים אלו הלכו וגברו, ומידי שבוע בשבוע בחורף תשמ"ז דיבר הרבי בהתוועדות על הקמת "בתי חב"ד". מעניין לציין את דבריו של הרבי בשבת פרשת וירא, כפי שהובאו ביומן מאותה התקופה:

"ברש"י דיבר על הפסוק "ויטע אשל", ואמר אד"ש שכיון שמתייגעים למצוא בכל דבר הקשר לבתי חב"ד, הנה כאן הוא בגילוי, וכפירש"י "אז ער האט גמאכט א בית חב"ד" [=שהוא הקים בית חב"ד].". ביומן מצויין בהמשך לכך "דרך אגב, מצאו ש"ויטע אשל" בגימטריא "בית חב"ד"..."

זכרון לדוד

הרה"ת הרב חיים דוד נטע וויכנין ע"ה

זכרון לדוד

תולדות חייו של הרה"ת הרב חיים דוד נטע וויכנין ע"ה.

הרב חיים דוד נטע וויכנין נולד בבוברויסק שבבלארוס בשנת תרח"צ, לאביו הרה"ת הרב נחמן דוב וויכנין ולאמו מרת פייגא.

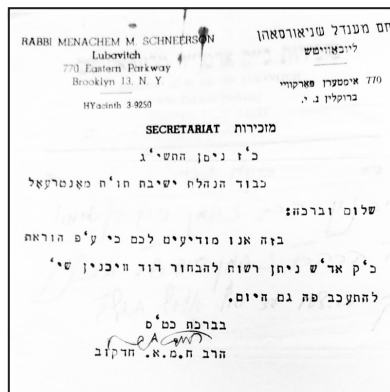
בהיותו ילד בגיל שנתיים בלבד, בשנת ת"ש, פתחו הוריו במסע הימלטות לעומק רוסיה בעקבות הכיבוש הנאצי, ובסיומו של המסע התיישבו בסמרקנד, שם התייתם מאמו ואחותו הינדה שמצאו את מותם עקב הרעב והמחלות הרבות שהיו בעיר.

עם סיום המלחמה נמלט יחד עם אביו ב'עשאלונים' המפורסמים, והם הבריחו את הגבול הרוסי לפולין במבצע הבריחה שנודע לימים בשם 'יציאת רוסיה תש"ו'. כשהגיעו לצרפת, נכנס הילד ללמוד בישיבת תומכי תמימים ברינואה ונותר שם עד שנת תשי"א, אז היגר יחד עם אביו למונטריאול שבקנדה, ונכנס ללמוד בישיבת תומכי תמימים המקומית.

לרגל הבר מצווה שלו בשלהי שנת תשי"א, זכה שאביו יקבל עבורו מכתב ברכה מיוחד, בנוסף על הנוסח הרגיל ששלח הרבי לכל חתן בר מצווה. במכתב שנדפס באגרות קודש ח"ד נכתב:

"במענה על מכתבו מכ"ו מנ"א, בו מודיע אשר נעשה בנו חיים דוד נטע שי' בר מצוה, הני בזה לברכו שיקבל ממנו אידישן נחת חסידישן נחת בכל הפרטים ויגדלו לתורה חופה ומעשים טובים מתוך מנוחת הנפש ומנוחת הגוף..."

בפעם הראשונה זכה להגיע אל הרבי בתשרי תשי"ב, ובשנים שלאחר מכן זכה לנסוע אל הרבי מספר פעמים בשנה, לרוב

מכתב המזכירות להנהלת הישיבה

היה זה לעת שלושת הרגלים ובפרט בחודש ניסן ולחג הפסח. במכתב המזכירות מיום א', כ"ז ניסן התשי"ג, הנדפס כאן לראשונה, נכתב:

"כבוד הנהלת ישיבת תו"ת מאנטרעאל, שלום וברכה:

בוזה אנו מודיעים לכם כי ע"פ הוראת כ"ק אד"ש ניתן רשות לבחור דוד וויכנין שי' להתעכב פה גם היום. בברכת כט"ס, הרב ח.מ.א. חדקוב"

כשסיים את מסלול הלימודים הישיבתי, הוסמך להוראה (בשנת תשכ"ב) על ידי רבני ישיבת תומכי תמימים במונטריאול, ולאחר נישואיו עם רעייתו מרת מאלע החל לשמש כמחנך בתיכון 'בית רבקה', ולימד בעוד כמה מוסדות.

בשנת תשל"ב עבר לעיר בוסטון שבמסצ'וסטס ושימש שם כמנהל רוחני בישיבת 'אחי תמימים' המקומית, ובשנת תשל"ז החל לשמש כראש ישיבת 'תפארת בחורים - מוריסטון' שבניו ג'רזי. דמותו של ר' דוד השפיע רבות על תלמידי הישיבה, שהיו בעיקרם בעלי תשובה.

בהמשך מונה לשמש כרב בית הכנסת 'צמח צדק' חב"ד במונסי, והיה דמות חב"דית ידועה בעיר.

בחוש מיוחד במינו לכתיבה, דיבור והסברה ניחן הוא, וניצל זאת להפצת מעיינות תורת החסידות. הוא כתב מאמרים רבים בעיתונות החב"דית ומחוצה לה, בעיתונים בעלי תפוצה נרחבת, ומקום של כבוד היה לו בין סופרים נחשבים אחרים.

זכות מיוחדת ונדירה היה לו, בכך שהרבי הגיה רבות מכתבותיו. בעיקר היו אלו כתבות שהתפרסמו בעיתון 'די אידישע היים', שיצא לאור הן באנגלית והן בידיש, ור' דוד היה כותב בחלק שבאנגלית.

בתשורה זו, מתפרסמים לראשונה הגהות הרבי על כתבה של ר' דוד, שנכתבה לקראת ובקשר עם י"א ניסן תשל"ב - שנת השבעים להולדתו של הרבי.

ר' חיים דוד נטע נפטר בדמי ימיו בכ"ו תמוז תשנ"ה, בגיל 56.

מספר מסמכים ומכתבים בקשר לרב דוד ע"ה

RABBI MENACHEM M. SCHREIBSON
Lubovitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מכתב חנוכה שניאורסאהן
לייבאייטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין 13 נ.י.

SECRETARIAT מוכירות

ב"ח, ס"ן שבץ, ח' חשי"ז

חאברך חיים דוד נטע ע"ה

שלום וברכה

הס"ג שלו בעד טובי' אלי' בן צערי'ל
נחבל, ויקרא בעה רצון על ציון כ"ק סו"ח
ארסו"ר יצוקלת"ח נבג"ם זי"ע.

ל.ק.וו.ט
מזכיר

מכתב המזכירות לרב דוד

מוכרות כ"ס ארמו"ר מלובאוויטש
Secretariat of RABBI OF LUBAVITCH
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
(212) 493-9250

No. י"ח תש"ן תש"ב

יבציעו בתכבד ג'הר"ל נאמן ב"ח
בן שמשאן כח"ז וויטלין
שיאולו חאמוצ הסך #108
הצ"ב 92 תש"ג

נכון נתקבל לבית חיינו שליט"א
ובגלל הדבר הזה יבחר השם יתברך אותו ואת בני ביתו יחיו,
בשפעת חיים וברכה מרובה כנשמות וברוחניות, ויאוהיל עליהם
אור וזכות קדש הקדשים ממש ועד כשר.

המברכם בשם בית חיינו שליט"א

מזכיר
א. הריב"ל קוויטס

מוכרות כ"ס ארמו"ר מלובאוויטש
Secretariat of RABBI OF LUBAVITCH
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
(212) 493-9250

No. כסלו תש"ג

וייב"ן ה"ק נאמן כ"ס קליאנווה
ע"ה הרה"ק נאמן כ"ס ע"ה וויטלין
ב"ק 108.00 ס"ל אלתא תש"ג

נכון נתקבל לבית חיינו שליט"א
ובגלל הדבר הזה יבחר השם יתברך אותו ואת בני ביתו יחיו,
בשפעת חיים וברכה מרובה כנשמות וברוחניות, ויאוהיל עליהם
אור וזכות קדש הקדשים ממש ועד כשר.

המברכם בשם בית חיינו שליט"א

מזכיר
ל. הריב"ל קוויטס

מכתבים המאשרים קבלת דמי מעמד' ע"ה אביו של הרב דוד - ר' נחמן דוב

הגהות על כתבותיו של הרב חיים דוד

לרגל י"א ניסן תשל"ב - שנת השבעים להולדתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח - כתב הרב חיים דוד נטע כתבה מיוחדת עבור העיתון "די אידישע היים" באנגלית. כתבה זו - ככל העיתון - הוגהה ע"י כ"ק אד"ש מה"מ.

להלן צילומי ההגהות על הכתב, עם פיענוח ללה"ק:

very strenuous, lasting for seven to eight consecutive hours. ~~on some~~
 It is usually very crowded, and after several hours people start feeling tired and thinking of taking a break, especially on those occasions when there is a lot of dancing. Until we take a good look at the radiant face of the Rebbe. After all, it is he who has been doing the real hard work the last six, seven hours, talking on a multitude of Jewish subjects, sometimes for a straight hour. So ^{surprised} musing, we observe the Rebbe suddenly rise vigorously and burst into dance, infusing his prematurely tired chassidim with the divine energy which is so naturally his.

התוועדות

התוועדות היא כעבודה קשה של שבע-שמונה שעות ברצף, ללא הפסקה ובצפיפות רבה. לפעמים כשהחסידים מתעייפים ורוצים לקחת הפסקה, הם מסתכלים על הרבי, רואים את פניו המאירות, ועל כך שהוא היחיד שבאמת עובד קשה במשך אותם שבע-שמונה שעות, בדברו על הרבה עניני תורה, לפעמים שעה שלימה בבת אחת. ופתאום פורץ הוא בריקוד, שמעניק כוח לחסידים העייפים...

a successful conclusion. He/~~she~~ does not recognize fatigue or discouragement. The chassidim must perforce react in kind.

Occasionally, a project begun with high hopes must be abandoned because of unforeseen circumstances. The chassidim, in a normal, all too human reaction, just give it up and forget about it. But no; the Rebbe, although recognizing the realities of the situation, urges patience and trust in G-d. Since the work was ^{already} undertaken for the sake of the A-mighty, He must and will help, explains the Rebbe. We must exercise patience and ~~have~~, for G-d does not necessarily have to abide by our ~~schedules~~ and deadlines; He is Eternal and ~~has~~ all the time in the world and more.

פעולות ומבצעים

לפעמים החסידים מתייאשים, בהיותם במצבים שונים. לא כן הוא הרבי, שמעורר לבטוח בה' בכל המצבים. וכיון שהחליטו לעשות את העבודה לכתחילה לגמרי לשם ה', הוא צריך לעזור, אלא שזה לאו דווקא תלוי בלוח הזמנים שלנו...

projects which people disregard in favor of major, more important endeavors. Whether a person is searching for a better Yeshiva for his child, a better doctor for a sick member of the family, G-d forbid, or even a better position, the Rebbe will give him his undivided attention. Any Jewish community in the world, no matter how remote and forsaken, commands the same attention, to which the hundreds of thousands of personal letters ^{are given} to which the Rebbe graciously replies, ^{testify}. Nothing is too small ~~or~~ too big. Chassidim try to follow this example, to help a needy Jew spiritually or materially whenever we can. We are often reminded by the Rebbe's words or his radiant presence that we fail to live up to our ideal intentions.

Among Chassidim there is a tradition that the Rebbe's soul is a composite of ~~all~~ the souls of his followers. Many of his chassidim

מכתבים

בין אם מישהו מחפש ישיבה או רופא, הרבי נותן לו את כל תשומת הלב. כל קהילה יהודית בעולם - נידחת ככל שתהא - מקבלת את מלא שימת הלב שיש למאות אלפי המכתבים שהרבי עונה אליהם כל שנה.

חסידים משתדלים ללכת בדרכי הרבי, ולעזור לכל יהודי ברוחניות או בגשמיות. אצל חסידים יש מסורה, שהרבי מורכב מכל נשמות חסידיו...

לזכות

החתן הרה"ת **חיים דוד נטע** שי'

והכלה מרת **חנה** תחי'

רחמים

לרגל נישואיהם בשעטומ"צ

יום שלישי, כ"ב כסלו - חודש הגאולה - ה'תשפ"א

שיזכו לבנות בית בישראל, בנין עדי עד,

על יסודי התורה והמצוה,

כפי שהם מוארים במאור שבתורה,

זוהי תורת החסידות,

ולקבל פני משיח צדקנו - כ"ק אדמו"ר שליט"א

בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

ולזכות הוריהם וזקניהם שיחיו

•

לזכות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מהרה יגלה אני"ר

חן חן על השתתפותכם בשמחתנו